

Αποτελεσματική Προσευχή για τους Μη Σωσμένους

«...γιατί ο Θεός αυτού του αιώνα, έχει τυφλώσει τη σκέψη των ανθρώπων,
ώστε να μην μπορούν να δουν το φως του ευαγγελίου...»
(Προς Κορινθίους Β 4:4)

Από

Lee. E. Thomas

Αποτελεσματική Προσευχή Για τους Μη Σωσμένους

Από Lee. E. Thomas

Τα παραθέματα από τα εδάφια είναι από την έκδοση της Αγίας Γραφής στην
Νεοελληνική Γλώσσα από την Ελληνική Βιβλική Εταιρεία (στο 5^ο κεφάλαιο
τα εδάφια είναι από την μετάφραση του Βάμβα)

Πνευματική ιδιοκτησία 2003

Lee. E. Thomas

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα

Τυπωμένο από
John the Baptist Printing Ministry
Milford, Ohio

Τυπωμένο στις Η.Π.Α.

Περιεχόμενα

1.	Κατανοώντας την αναγκαιότητα...	3
2.	Η βιβλική βάση.....	5
3.	Οι προσωπικοί παράγοντες... ..	8
4.	Τα συγκεκριμένα αιτήματα.....	15
5.	Η πνευματική διαμάχη.....	20
6.	Οι προσωπικές μαρτυρίες.....	29
7.	Κάνοντας μια συμφωνία.....	34

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ

Οι μη σωσμένοι **δεν θα σωθούν** και **δε μπορούν** να σωθούν εκτός και αν κάποιος προσευχηθεί γι αυτούς. Αυτή είναι μια δήλωση που μπορεί να σοκάρει και ακούγεται απίστευτη μέχρι που διαβάζουμε τη Βιβλική απεικόνιση των χαμένων ως: παιδιά του Σατανά (Ιωάννης 8:44), κάτω απ' την εξουσία του Σατανά (Πράξεις 26:18), στο σπίτι ενός δυνατού άντρα (Μάρκος 3:27), αιχμάλωτοι του πολέμου (Ησαίας 14:17) και τυφλοί ως προς το Ευαγγέλιο (Προς Κορινθίους Β 4:3-4).

Όλοι αυτοί είναι βασικοί λόγοι που μας ωθούν να προσευχόμαστε για τους μη σωσμένους αν θέλουμε να έχουν ελπίδα για σωτηρία. Αρχικά ας επικεντρωθούμε στο θέμα της πνευματικής τύφλωσης. Η Β' προς Κορινθίους Επιστολή 4:3-4 λέει: «Αν ακόμη φαίνεται συγκαλυμμένο το μήνυμα της σωτηρίας, που εμείς κηρύττουμε, είναι συγκαλυμμένο για όσους οδεύουν προς την καταστροφή. Γιατί ο σατανάς, ο θεός αυτού του αιώνα, έχει τυφλώσει τη σκέψη των απίστων, ώστε να μη μπορούν να δουν το φως του ευαγγελίου, που αποκαλύπτει τη δόξα του Χριστού, ο οποίος είναι εικόνα του Θεού.» Τα εδάφια αυτά δηλώνουν ξεκάθαρα ότι ο Σατανάς έχει τυφλώσει το νου των μη σωσμένων **ειδικά** για να τους κρατήσει μακριά απ' το να καταλάβουν το Ευαγγέλιο.

Ο Lewis Sperry Chafer λέει: «Η τύφλωση ή η κάλυψη του νου, στον οποίο αναφέρεται η Β' προς Κορινθίους Επιστολή, προκαλεί μια **γενική ανικανότητα** στο να καταλάβουν τον τρόπο σωτηρίας και επιβάλλεται από τον εχθρό του Θεού στους ανθρώπους που δεν είναι αναγεννημένοι για να εμποδίσει τον λυτρωτικό σκοπό του Θεού. Είναι μία διανοητική κατάσταση στην οποία ο άνθρωπος δε μπορεί να αντισταθεί».(Chafer 57)

Ένας απ' τους σημαντικότερους ιεροκήρυκες όλων των εποχών ήταν ο Charles H. Spurgeon. Ακούστε τη μαρτυρία της αλλαγής του: «Ομολογώ ότι έχω ανατραφεί με ευλάβεια, με έβαζαν στην κούνια μου προσευχόμενοι και με νανούριζαν με τραγούδια για τον Ιησού. Είχα ακούσει **επανελημμένα** το Ευαγγέλιο. Όμως, όταν ο Λόγος του Θεού ήρθε με δύναμη, ήταν κάτι το τόσο καινούριο, σαν να είχα ζήσει ανάμεσα στις παρθένες φυλές της Κεντρικής Αφρικής και δεν είχα ακούσει ποτέ τα νέα για το Ευαγγέλιο και το εξαγιστικό αίμα του Ιησού Χριστού.

Όταν για πρώτη φορά, άκουσα το Ευαγγέλιο και η ψυχή μου σώθηκε, σκέφτηκα ότι πριν δεν το είχα ξανακούσει. Άρχισα να σκέφτομαι ότι οι ιεροκήρυκες που άκουγα δεν το είχαν κηρύξει. Αλλά, τώρα, κοιτώντας πίσω, πιστεύω ότι το είχα ακουσει **εκατοντάδες φορές** από πολλούς. Αυτή ήταν η διαφορά: Είχα ακούσει λες και δεν το είχα ξανακούσει ποτέ. Όταν πραγματικά το άκουσα, το μήνυμα δε θα μπορούσε να είναι πιο ξεκάθαρο απ' ότι τις άλλες φορές, αλλά η δύναμη του Αγίου Πνεύματος ήταν εκεί για να μου ανοίξει τα αυτιά και να οδηγήσει το μήνυμα αυτό στην καρδιά μου.

Τότε ένοιωσα σαν να μην είχα ξανακούσει το μήνυμα αυτό. **Τώρα** είμαι πεπεισμένος ότι το φως έλαμψε συχνά στα μάτια μου, αλλά εγώ ήμουν τυφλός, γι αυτό νόμιζα ότι το φως δεν είχε έρθει. Το φως έλαμπε συνέχεια, αλλά δεν υπήρχε δυνατότητα να το δεχτεί. Τα μάτια της ψυχής μου δεν ήταν ευαίσθητα στις θεϊκές ακτινοβολίες» (Spurgeon 26-28)

Η μαρτυρία του Spurgeon είναι μία δυνατή επιβεβαίωση του πόσο άκαρπο είναι το Ευαγγέλιο σε ένα άνθρωπο με κλειστά τα μάτια της ψυχής. Το να μοιραζόμαστε το Ευαγγέλιο με κάποιον για τον οποίο κανείς δεν έχει προσευχηθεί είναι σαν να ενθαρρύνουμε έναν τυφλό να δει ένα υπέροχο ηλιοβασίλεμα μαζί μας. Είναι κάτι αδύνατον να γίνει γιατί είναι τυφλός. Δε μπορεί να δει!

Αν το Άγιο Πνεύμα δεν αποσύρει τους δαιμονικούς δεσμούς και ανοίξει το μυαλό και την καρδιά στο Ευαγγέλιο, δε μπορεί να σωθεί γιατί τα πράγματα του Θεού είναι «μωρία γι αυτόν». (Α΄ Κορινθίους 2:14) Από την ελληνική λέξη «μωρία» προέρχεται και η αγγλική λέξη “moron”. Το λεξικό Webster ορίζει τη λέξη moron ως «η υψηλότερη κατηγορία νοητικής ανεπάρκειας, περισσότερο από βλάκας και ηλίθιος» Έτσι ο μη σωσμένος άνθρωπος, βλέπει το Ευαγγέλιο ως κάτι ανόητο, ηλίθιο, αλλά είναι ο «δυνατός άντρας» στη ζωή του που τον κάνει να έχει αυτήν την αρνητική στάση απέναντι στο Ευαγγέλιο».

Το να προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε το Ευαγγέλιο σε κάποιον που βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση (που περιλαμβάνει κάθε μη σωσμένο άνθρωπο για τον οποίο δεν προσεύχεται κανείς) ίσως κάνει περισσότερο κακό απ’ ότι καλό. Η Jessie Penn-Lewis λέει: «Μέχρι που να αναγνωρίσουμε τον «δυνατό άντρα» σε όλη του την ισχύ και τη δυνατότητα να τυφλώνει ως προς το Ευαγγέλιο, δεν μπορούμε να κάνουμε πολλά για να φέρουμε τους ανθρώπους απ’ το σκοτάδι στο βασίλειο του Θεού. Και μέχρι να μάθουμε να ακούμε προσεχτικά την προειδοποίηση του Θεού και **πρώτα** να δεσμεύουμε τον «δυνατό άντρα», οι προσπάθειες να «διαρπάσουμε τα δικά του» μόνο θα τον αγριέψουν και θα δυναμώσουν το πείσμα του και θα διαφυλάξουν το κάστρο του.» (Penn-Lewis 42-3)

Όταν καταλάβουμε τη σημασία του να προσευχόμαστε για να σωθούν οι ψυχές, τότε πρέπει να μάθουμε **ΠΩΣ** να το κάνουμε αυτό. Τον Ιανουάριο του 1979 σ’ ένα τεύχος του περιοδικού Fullness, ο Manley Beasley έγραψε ένα άρθρο με τίτλο «Προσευχόμενος για τους μη σωσμένους». Αυτή ήταν η πρώτη πρόταση: «Το να προσεύχεσαι για τους μη σωσμένους, είναι ένα θέμα για το οποίο πολλά λέγονται αλλά λίγα είναι γνωστά ή κατανοητά.» Είναι σαν να προσπαθούμε να ανοίξουμε μια κλειδαριά σεντουκιού, χωρίς να ξέρουμε το συνδυασμό. Όσο πολύτιμο κι αν είναι το περιεχόμενό του, κάποια στιγμή κουραζόμαστε και σταματάμε.

Αλλά οι αιώνιες ψυχές, για τις οποίες ο Ιησούς Χριστός πέθανε, είναι πολύ πολύτιμες για να τις παρατήσουμε. Γι αυτό, πρέπει να μάθουμε πώς να προσευχόμαστε αποτελεσματικά γι’ αυτές. Μπορεί να είναι η **δική μας** προσευχή που θα κρατήσει κάποιον έξω απ’ την κόλαση. Ο γνωστός Charles G. Finney είπε: «Στην περίπτωση ενός αμετανόητου φίλου, ο τρόπος με τον οποίο μπορεί να σωθεί απ’ την κόλαση μπορεί να είναι η θέρμη και η φορτικότητα της δικής σου προσευχής γι αυτό το άτομο» (Finney 54).

Ο Ιησούς έκανε **μόνο** αυτό που είδε ο Πατέρας Του να κάνει (Ιωάννης 5:19). Έτσι κι εμείς, πρέπει να κάνουμε αυτό που βλέπουμε ότι κάνει ο Θεός και αυτό που κάνει είναι «...ζώντας πάντοτε για να μεσιτεύει για αυτούς.» (Προς Εβραίους 7:25) Κάνουμε ένα μεγάλο λάθος όταν λέμε ότι κάποιοι Χριστιανοί είναι «ικέτες». Αυτό κάνει τους υπόλοιπους να μην έχουν καθόλου ευθύνη. Κι όμως, **δεν είναι έτσι!!!** Όλοι μας πρέπει να κάνουμε αυτό που κάνει ο Θεός- να προσευχόμαστε για τους άλλους.

Ας μάθουμε λοιπόν πώς να προσευχόμαστε αποτελεσματικά για τους μη σωσμένους και να ενωθούμε με το Θεό στο μοναδικό αυτό πράγμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η ΒΙΒΛΙΚΗ ΒΑΣΗ

Ένα απ' τα πιο δυνατά μέσα για να προσευχόμαστε αποτελεσματικά είναι το να παρουσιάζουμε δυνατούς λόγους στο Θεό γιατί οι προσευχές μας πρέπει να απαντηθούν. Στον Ισαία 41:21 μας υποδεικνύεται να το κάνουμε αυτό. «Παρουσιάστε την υπόθεση, προβάλετε τα επιχειρήματά σας.» λέει ο Κύριος.

Οι πραγματικά πειστικοί λόγοι είναι πάντα βασισμένοι στην Αγία Γραφή και υπάρχουν αρκετοί τέτοιοι λόγοι που αφορούν την προσευχή για τους μη σωσμένους. Μου αρέσει ο τρόπος που το εκφράζει ο F.J. Huegel « Αν βρούμε τρόπο να υποτάξουμε τη μικρή μας εκκλησία για βοήθεια στους σκοπούς του Θεού για τη διακήρυξη του Ευαγγελίου και την ανάπτυξη της βασιλείας του Θεού, μετά ξεκινάμε να προσευχόμαστε με το πνεύμα και το σθένος του Παύλου ή του David Brainard ή του George Muller ή του Προσευχομένου Hyde και **τότε** θα ακουστούμε και **θαυμάσια** πράγματα θα γίνουν (Huegel 80).

Ένας απ' τους πιο σημαντικούς λόγους για να προσευχόμαστε για τους μη σωσμένους είναι η αγάπη μας γι αυτούς. Η αγάπη έχει περιγραφεί σαν «αγάπη στα γόνατα». Φυσικά ήταν η αγάπη του Θεού για την ανθρωπότητα που έφερε τον Ιησού στο σταυρό. Ήταν η αγάπη για τα 5 αδέρφια που ώθησε τον πλούσιο άντρα στην Κόλαση να προσευχηθεί γι αυτούς «...ώστε να μην έρθουν κι εκείνοι σ' αυτόν εδώ τον τόπο των βασάνων» (Λουκάς 16:27-28). Η αγάπη θα μας οδηγήσει στον τόπο της ικεσίας.

Η ιστορική οργάνωση Pacific Garden στο Σικάγο έχει χρησιμοποιηθεί πολύ απ' το Θεό για να σώσει εκατοντάδες ψυχές που αλλιώς θα πήγαιναν στην κόλαση. Και δε με εκπλήσσει ότι η μεγάλη φωτεινή πινακίδα «PACIFIC GARDEN MISSION» συμπεριλάμβανε «ΟΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΣΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ». Μόνο η αιωνιότητα θα αποκαλύψει τον τεράστιο αριθμό ψυχών που έχουν σωθεί μέσα απ' τα δάκρυα και τις προσευχές μιας μητέρας! Πραγματικά, η αγάπη είναι το μεγαλύτερο πλεονέκτημά μας για την σωτηρία ψυχών.

Η πίστη είναι άλλη μια Βιβλική βάση για να προσευχόμαστε για τους μη σωσμένους. Ο Ιησούς είπε: «Αν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά γι' αυτόν που πιστεύει» (Μάρκος 9:23). Όλα τα πράγματα φυσικά περιλαμβάνουν και τη σωτηρία των ψυχών. Αν μπορείς να πιστέψεις το Θεό ότι κάποιος θα σωθεί, τότε θα σωθεί.

Τέσσερις άντρες έφεραν τον παράλυτο φίλο τους στον Ιησού και Αυτός, βλέποντας **την πίστη τους**, είπε: «Παιδί μου, σου συγχωρούνται οι αμαρτίες» (Μάρκος 2:5) Αν και τον έφεραν να θεραπευτεί, πήρε επίσης και άφεση αμαρτιών. Αυτό είναι ένα πολύ ωραίο παράδειγμα για τη δύναμη της πίστης. Πραγματικά, η πίστη είναι το νόμισμα του παραδείσου.

Ένας απ' τους αγαπημένους μου λόγους για να προσευχόμαστε για τους μη σωσμένους είναι η **δύναμη** που αποδίδει η Αγία Γραφή στην προσευχή. «Η παράκληση του δικαίου έχει μεγάλη δύναμη και αποτελεσματικότητα. (Ιάκωβος 5:16) Δε μπορούμε να καταλάβουμε ούτε στο ελάχιστο πόσο δυνατή είναι η προσευχή, γιατί ασκεί την περισσότερη επιρροή απ' οτιδήποτε άλλο στο σύμπαν.

«Η προσευχή είναι έργο υπέροχης τάξης που ξεπερνάει τη φαντασία του ανθρώπου. Γιατί όταν ένας Χριστιανός προσεύχεται, η δυνατότητά του να πετύχει και η δύναμη του να κάνει καλό πολλαπλασιάζονται στο εκατονταπλάσιο. Αυτό δεν είναι υπερβολή, όταν ο άνθρωπος προσεύχεται, ότι ο Θεός κάνει θαύματα»(Huegel 10)

Όταν η ατομική βόμβα έπεσε στην Ιαπωνία κατά τη διάρκεια του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου, 92.000 άνθρωποι σκοτώθηκαν. Αλλά όταν οι Ασσύριοι πολιορκήσαν την Ιερουσαλήμ αναγκάζοντας το βασιλιά Εζεκία να ζητήσει βοήθεια απ' το Θεό, εκ μέρους του λαού του, ο Θεός έστειλε έναν άγγελο που σκότωσε 185.000 Ασσύριους στρατιώτες σε μία νύχτα. Η προσευχή του Εζεκία ήταν **δύο φορές** πιο δυνατή απ' ό, τι η ατομική βόμβα. Αν η προσευχή είναι αρκετή για να καταστρέψει στρατούς, πόσο σίγουρη είναι η δύναμή της να σώσει ψυχές!

Αν δεν είχαμε άλλη βιβλική βάση για να προσευχόμαστε για τους μη σωσμένους εκτός απ' το ότι ο Θεός μας ζητάει να το κάνουμε, αυτό θα ήταν αρκετό. «Είδε πως δεν ήταν κανείς να βοηθήσει τον κατταρεγμένο κι απόρησε, γι' αυτό με την δική του δύναμη τον βοήθησε, κι επέβαλε το δίκαιο θέλημά του.» (Ησαΐας 59:16) Αυτό μου λέει πως περίμενε Αυτός να βρει μερικούς τέτοιους ανθρώπους.

Ακούστε τα σχόλια του Andrew Murray για την αναζήτηση του Θεού για ικέτες: «Συχνά έπρεπε να αναρωτιέται και να παραπονιέται ότι δεν υπήρχε ικέτης, κάποιος να ξεσηκωθεί και να εκμεταλλευτεί τη δύναμή Του. Και ακόμα περιμένει και αναρωτιέται στις μέρες μας, ότι δεν υπάρχουν περισσότεροι ικέτες, ότι όλα τα παιδιά Του δεν δίνουν τους εαυτούς τους στο μεγαλύτερο και αγιότερο έργο, ότι πολλοί απ' αυτούς που το κάνουν, δεν συμμετέχουν σ' αυτό με πάθος. Θέλει να βρει ανθρώπους να κηρύξουν το Ευαγγέλιο Του που όμως δεν θα παραπονιούνται ότι τα καθήκοντά τους δεν τους αφήνουν να βρουν χρόνο γι αυτό το έργο, το οποίο ο Θεός μετράει σαν το υψηλότερο και το πιο χαρούμενο γι αυτούς καθήκον, **την πιο αποτελεσματική δουλειά τους.**» (Murray 14)

Ο Θεός έχει βάλει σαν **την υπ' αριθμόν μια προτεραιότητα** στη ζωή μας να προσευχόμαστε για τους άλλους. Ακούστε την φωνή του Θεού στην καρδιά: «Σας παρακαλώ πρώτα απ' όλα να κάνετε δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις, ευχαριστίες για όλους τους ανθρώπους... Ατό είναι καλό και ευπρόσδεκτο από τον Σωτήρα μας Θεό, ο οποίος θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να έρθουν στην επίγνωση της αλήθειας». (Α' Τιμοθέου 2:1-4)

Η ελληνική λέξη 'πρώτον' ορίζεται από το λεξικό Strong ως πρώτος ή επιφανέστερος σε χρόνο, σειρά ή σημασία. Αφού ο Θεός θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν και αφού κανείς δε μπορεί να σωθεί χωρίς προσευχή, είναι περίεργο που η προσευχή είναι πρώτη στη λίστα αυτών που μας θέλει ο Θεός να κάνουμε;

Ένα άλλο επίσης κίνητρο για να προσευχηθούμε για τους μη σωσμένους είναι τα βιβλικά **παραδείγματα**. Το μεγαλύτερο και πιο χτυπητό παράδειγμα είναι αυτό του Ιησού Χριστού. Η προφητεία στον Ισαΐα 53:12 λέει ότι ο Χριστός «μεσιτεύει υπέρ των αμαρτωλών». Αυτή η προφητεία εκπληρώθηκε όταν πάνω στο σταυρό προσευχήθηκε «Πατέρα, συγχώρησέ τους, δεν ξέρουν τι κάνουν.» (Λουκάς 23:34)

Ο Ιησούς θα πρέπει να είναι το συνεχές παράδειγμά μας στο να προσευχόμαστε για τους άλλους γιατί Αυτός ακόμα το κάνει!! Είναι Σωτήρας και ο Κύριός μας, Βασιλιάς των Βασιλιάδων, έχει το θρόνο του στα ουράνια και όμως συνεχίζει και προσεύχεται για άλλους, ακόμα και τώρα! Μου έρχεται στο νου το εδάφιο Προς Εβραίους 7:25 «Γι αυτό μπορεί να σώζει για πάντα όσους μέσου αυτού πλησιάζουν τον Θεό. **Ζει αιώνια, για να μεσιτεύει γι' αυτούς.**»

Ο Απόστολος Παύλος είναι ένα άλλο καλό παράδειγμα προς μίμηση. «Αδελφοί, η σφοδρή επιθυμία της καρδιάς μου και η δέησή μου στο Θεό είναι να οδηγηθούν οι Ιουδαίοι στη σωτηρία.»(Ρωμαίους 10:1) Στο «Γεννημένος για μάχη» ο R. Arthur Mathews περιγράφει την **«προσευχή μου»** ως: «τέλος της θεϊκής αναζήτησης για έναν άνθρωπο να στέκεται στο κενό και να μεσιτεύει για ανθρώπους που οδεύουν στην καταστροφή και στην απόρριψη της εξουσίας του Θεού στην

κανονική ζωή τους» (Mathews 104). Η μόνη ερώτηση για μας είναι: «Θα ακολουθήσουμε το παράδειγμα;»

Παρόλο που υπάρχουν κι άλλες πολλές βιβλικές βάσεις θα παραθέσουμε για αυτόν τον τύπο της μεσολαβητικής προσευχής, μία ακόμη. Είμαστε **υπεύθυνοι** γι' αυτό απέναντι στο Θεό!!

Το να είμαστε μέλη του «άγιου ιερατείου» του Θεού (Α Πέτρου 2:5) μας κάνει υπεύθυνους για τους άλλους γιατί οι ιερείς αντιπροσωπεύουν τη γη στον ουρανό. Ο πρωταρχικός μας σκοπός είναι να στεκόμαστε ανάμεσα στην ανθρωπότητα και το Θεό εκλιπαρώντας για το αίτημά τους. Αυτό ακριβώς έκανε ο Ααρών όταν έλαβε το θυμιατήρι και βρισκόταν ανάμεσα στους ζωντανούς και τους νεκρούς για να σταματήσει τη μάστιγα του θανάτου που προκάλεσε η αμαρτία των Ισραηλινών. (Αριθμοί 16)

Απ' την ώρα που όλοι εμείς που έχουμε αναγεννηθεί είμαστε ιερείς, έχουμε όλοι μας ευθύνη να ικετεύουμε για τους μη σωσμένους και αν δεν το κάνουμε διακινδυνεύουμε να τους αφήσουμε να περάσουν την αιωνιότητα σε μια λίμνη φωτιάς. Ας αφήσουμε να μιλήσει στις καρδιές μας η έκκληση του S.D. Gordon: «Δε μπορώ να αντισταθώ στον έλεγχο. Σιχαίνομαι που το λέω αυτό, θα προτιμούσα να μην το έλεγα αν αφορούσε τα δικά μου αισθήματα ή τα δικά σας. Αλλά δε μπορώ να αντισταθώ στην πεποίθηση ότι υπάρχουν άνθρωποι στο χαμένο αυτό κόσμο, που βρίσκονται ακόμα εκεί γιατί κάποιος δεν τους μίλησε ποτέ για το Θεό.»

Η προσευχή μου είναι ότι θα αφήσετε αυτούς τους λόγους που αναφέρονται στη Βίβλο να σας εμπνεύσουν να προσευχηθείτε για τους μη σωσμένους, όπως ποτέ πριν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Υπάρχουν δύο παράγοντες σε κάθε προσευχή που απαντάται- **δικαιοσύνη και πίστη**. Η **αναμφισβήτητη** αρετή του Χριστού, που έρχεται απ' το αίμα που έχυσε, είναι αυτό που μας δίνει το θάρρος να πλησιάσουμε το θρόνο της χάρις του. Είναι απολύτως απαραίτητο για αποτελεσματική προσευχή. Αλλά η **προσωπική** αρετή είναι επίσης απαραίτητη, γιατί όπως λέει στους Ψαλμούς 66:18 «Αν είχα δει ανομία στην καρδιά μου δε θα είχε ακούσει ο Κύριος.». Ίσως ο Ιησούς το συνόψισε καλύτερα όταν είπε: «Αν μείνετε ενωμένοι μαζί μου και τα λόγια μου μείνουν ζωντανά μέσα σας, ό,τι θελήσετε ζητήστε το και θα σας δοθεί». (Ιωάννης 15:7). Με άλλα λόγια, οι προσευχές των υπάκουων χριστιανών απαντώνται!

Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας για να απαντηθούν οι προσευχές είναι η πίστη. Αυτός είναι ένας **απαράβατος κανόνας** στο πνευματικό βασίλειο. Ισχύει **πάντα** το «όπως το πιστεύετε να σας γίνει» (Ματθαίος 9:29). Η **απιστία** είναι η συνεχής και επίμονη αμαρτία μας και πολύ συχνά ο λόγος που οι προσευχές δεν απαντώνται.

Έτσι όταν προσευχόμαστε για τους μη σωσμένους, χρειαζόμαστε αρετή και πίστη. Αλλά υπάρχουν και άλλοι 8 παράγοντες που είναι ιδιαίτερα σημαντικοί για αυτήν την αποστολή. Ο πρώτος είναι η **ταπεινώση**. «Αυτοί που έσπειραν με δάκρυα, θα θερίσουν με χαρά» είναι ο νόμος της πνευματικής σοδειάς. Παρόλα αυτά, θέλουμε το θερισμό χωρίς να πληγωθούμε. Ο Leonard Ravenhill είπε «Ο Θεός δεν απαντάει πολλές προσευχές, γιατί είναι κλειδωμένες στα 'εγώ' και στο προσωπικό συμφέρον. **Απαντάει όμως στην ικετευτική προσευχή**». Και μέχρι να θελήσουμε απεγνωσμένα να σωθούν ψυχές, οι προσευχές μας θα μείνουν αναπάντητες. Και όπως ο Ιησούς έκλαψε πάνω απ' την Ιερουσαλήμ, έτσι κι εμείς πρέπει να κλάψουμε για τους χαμένους δικούς μας ανθρώπους αν πραγματικά θέλουμε να τους δούμε λυτρωμένους.

Κάποτε κάποιοι εργάτες του Στρατού της Σωτηρίας έγραψαν στο στρατηγό Booth παραπονούμενοι για την ανικανότητά τους να κερδίζουν ψυχές και ρωτώντας τον τι θα μπορούσαν να κάνουν. Απάντησε με ένα μήνυμα που περιείχε 3 λέξεις «Δοκιμάστε τα δάκρυα». Τα δάκρυα είναι τόσο δυνατά που όταν ζευγαρώνονται με το συμερισμό του Ευαγγελίου, ο Θεός εγγυάται πλούσιο θερισμό. «Όσοι με δάκρυα σπέρνουνε, θα χαίρονται στο θερισμό. Αυτός που κλαίει στον πηγαϊμό το σπόρο κουβαλώντας, γυρίζοντας θα τραγουδάει χαρούμενος δεμάτια φορτωμένος.» (Ψαλμοί 126:5-6)

Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας είναι η **επώδυνη προσπάθεια** (κάτι σαν «ωδίνες τοκετού»). Αυτό απεικονίζει τη βασανιστική αγωνία και τον πόνο της γέννησης ενός παιδιού όπως φαίνεται στον Ησαΐα 66:8 «...η Σιών μόλις θα αισθανθεί τους πόνους της, αμέσως θα γεννήσει τα παιδιά της.» Το λεξικό του Strong ορίζει τις ωδίνες τοκετού ως «να σφαδάζεις απ' τον πόνο, να κουλουριάζεσαι απ' τον πόνο». Ο Λουκάς στο κεφάλαιο 22 αναφέρει για τον Ιησού ότι βρέθηκε σε αγωνία και ο ιδρώτας Του κυλούσε σαν μεγάλες σταγόνες από αίμα. Οι περισσότεροι από εμάς ποτέ δεν έχουμε βρεθεί σε μια ανάλογη θέση κατά τη διάρκεια της προσευχής μας και γι αυτό δε βλέπουμε τα θεαματικά αποτελέσματα στο να φέρνουμε τους μη σωσμένους στο Χριστό.

Ο Ιησούς περιέγραψε την εμπειρία της σωτηρίας σαν μια «νέα γέννηση». Όπως η μητέρα πονάει για να γεννήσει το μωρό της, αυτή είναι και η αλήθεια στο πνευματικό βασίλειο. Ο Παύλος μιλάει για «πόνο κατά τη διάρκεια της εν Χριστώ

γέννησης» για τους πνευματικά ανώριμους Γαλάτες που έφερε στο Χριστό. Αλλά όπως ένας άντρας δε μπορεί να εκτιμήσει τους πόνους της γέννας γιατί δεν περνάει απ' αυτό το στάδιο ποτέ σαν την σύζυγό του, έτσι και οι περισσότεροι χριστιανοί δεν καταλαβαίνουν την αναγκαιότητα του να πονάς για μια χαμένη ψυχή αφού το **95%** των χριστιανών δεν φέρνουν ποτέ μια ψυχή στο Θεό!!

Ένας απ' τους ήρωες μου είναι ο John Hyde ο προσευχόμενος, ένας ιεραπόστολος στην Ινδία που κυριολεκτικά έδωσε τη ζωή του στο να προσεύχεται για ψυχές να σωθούν. Το 1908 προσευχήθηκε για το Θεό να του δώσει μία ψυχή την ημέρα. Εκείνο το χρόνο κέρδισε πάνω από 400 ψυχές στο Χριστό. Τον επόμενο χρόνο προσευχόταν για 2 ψυχές κάθε μέρα (όχι απλά έτσι για να προσεύχεται, αλλά οι άνθρωποι να βαπτίζονται και να αφιερώνονται στο Χριστό) και κέρδισε πάνω από 800 ψυχές στο Χριστό. Μετά το 1910, προσευχόταν για 4 ψυχές την ημέρα και ο Θεός απάντησε στην προσευχή του. Κατά τη διάρκεια εκείνου του χρόνου η υγεία του άρχισε να εξασθενεί και ένας φίλος του τον έπεισε να επισκεφτεί ένα γιατρό. Για να καταλάβουμε το μεγάλο τίμημα που του στοίχησε η λύτρωση των ψυχών, ας δούμε τι του είπε ο γιατρός: «Η καρδιά είναι στη χειρότερη κατάσταση. Ποτέ δεν έχω δει περίπτωση σαν κι αυτήν. Βγήκε απ' την κανονική της θέση στην αριστερή πλευρά και μετατοπίστηκε σε ένα μέρος προς τα δεξιά. Μέσα απ' το στρες έγινε έτσι και θα χρειαστεί πολλούς μήνες ήρεμης ζωής για να ξαναέρθει στη φυσιολογική της κατάσταση. Τι έκανες κι έγινες έτσι; Αν δεν αλλάξεις τον τρόπο ζωής σου και σταματήσεις να κουράζεσαι, θα πληρώσεις το βαρύ τίμημα σε 6 μήνες.» (Carre 44)

Υπάρχει ένα τίμημα που πρέπει να πληρώσουμε αν συντονιστούμε με το Θεό μας για να πάνε οι ψυχές απ' το σκοτάδι στο φως, αλλά αξίζει! Γι αυτό ας μνηθούμε όλοι στην ιερή προσπάθεια που δεν θέλει να χαθούν οι ψυχές και η νίκη θα είναι δική μας, «...αδιαφορώντας για την ζωή τους, φτάνοντας ως και στον θάνατο.» (Αποκάλυψη 12:11)

Μέσα απ' τις ζωντανές περιγραφές της Αγίας Γραφής για τις δοκιμασίες των μη σωσμένων ψυχών, μπορούμε να δούμε γιατί η **επιμονή** είναι ένας πολύ σημαντικός παράγοντας. Ο Ησαΐας 14:7 περιγράφει τους μη σωσμένους σαν φυλακισμένους που δεν τους αφήνει ο Σατανάς. Οι Πράξεις 26:18 μας λένε ότι βρίσκονται κάτω από εξουσία του Σατανά. Η πιο τρομακτική περιγραφή ίσως μας δίνεται απ' τον Ιησού στο Μάρκο 3:27 σαν το σπίτι ενός δυνατού άντρα. Μας λέει ότι «κανένας άνθρωπος» δε μπορεί να βοηθήσει αυτά τα άτομα αν δεν καταλυθεί ο δυνατός άντρας.

Μερικοί δαίμονες είναι τόσο δυνατοί που η προσευχή και η **νηστεία** είναι απαραίτητες για τη νίκη. (Μάρκος 9:29). Η επίμονη προσευχή είναι απαραίτητη γιατί η **απροθυμία** του Σατανά να τους αφήσει είναι μεγάλη, **όχι** όμως επειδή ο Θεός δεν θέλει να τους σώσει!

Ο Σατανάς είναι ικανός να ελέγξει ακόμα και ολόκληρες χώρες και πολιτισμούς. Γι αυτό είναι πολλές φορές δύσκολο για τους ιεραποστόλους να μπορούν να αγγίξουν τις ψυχές κάποιων ανθρώπων. «Πέρασαν 7 χρόνια πριν ο Carey βαπτίσει τον πρώτο αναγεννημένο άνθρωπο. Πέρασαν 7 χρόνια πριν ο Judson κερδίσει τον πρώτο στην πρώην Βιρμανία. Ο Morrison κόπιασε 7 χρόνια πριν να έρθει ο πρώτος Κινέζος στο Χριστό. Ο Moffat ισχυρίστηκε ότι περίμενε 7 χρόνια για να δει την πρώτη ένδειξη του Αγίου Πνεύματος επάνω στη φυλή Bechuana της Αφρικής. Ο Henry Richards πάλευε 7 χρόνια στο Κονγκό πριν να έρθει ο πρώτος άνθρωπος στο Χριστό στη Benza Mantaka.» (Γορδον 139-140)

Μία απ' τις αγαπημένες τακτικές του Σατανά είναι να κάνει την κατάσταση να φαίνεται τόσο δύσκολη, ώστε να αποθαρρυνθούμε και να σταματήσουμε να προσευχόμαστε. Ο λόγος που το κάνει αυτό είναι γιατί **δεν έχει άμυνα** στην

προσευχή. Η παλιά παροιμία που λέει ότι ο Σατανάς τρέμει όταν βλέπει τον πιο αδύναμο άγιο σε στάση προσευχής, είναι σωστή. Όλες οι προσευχές αποτελούν διαμάχη και όταν προσευχόμαστε, ο Σατανάς κατατροπώνεται αν και εμείς δεν βλέπουμε καμία αλλαγή.

Αν μπορούσαμε όμως να δούμε τι συμβαίνει στον πνευματικό κόσμο, όταν προσευχόμαστε, θα μας έδινε πολύ θάρρος. Θυμάστε όταν ο Θεός άνοιξε τα μάτια του υπηρέτη του Ελισαίου για να μπορεί να δει τα άλογα και τις πύρινες άμαξες να τους προστατεύουν απ' τον εχθρό; (Β Βασιλέων 6:17). Γι αυτό ας συνεχίσουμε να προσευχόμαστε για τις μη σωσμένες ψυχές ακόμα κι αν δεν **βλέπουμε** αποτελέσματα, γιατί οι προσευχές μας απαντώνται!!

Η πιο αφάνταστη περίπτωση τέτοιας επιμονής βρίσκεται στη ζωή του George Muller. Επειδή είχε μεγάλη επιτυχία στην αρχή της αποστολής του με το να βλέπει ανθρώπους να αλλάζουν μόνο με μια προσευχή του, νόμιζε ότι έτσι θα είναι πάντα. Αλλά ακούστε τη μαρτυρία του γι αυτό: «Αν πω ότι αυτά τα 54 χρόνια και 9 μήνες που είμαι χριστιανός έχουν απαντηθεί **30.000** προσευχές μου, είτε την **ίδια ώρα** είτε την **ίδια μέρα** που έγιναν οι εκκλήσεις, δε θα υπερβάλλω. Αλλά ο ένας ή ο άλλος, θα πιστεύει ότι όλες οι προσευχές μου απαντήθηκαν αμέσως. Όχι, όχι όλες. Μερικές φορές έπρεπε να περιμένω εβδομάδες, μήνες ή χρόνια. Πολλές φορές, αρκετά χρόνια. Το Νοέμβριο του 1844, ξεκίνησα να προσεύχομαι για 5 άτομα. Προσευχόμουν **κάθε μέρα**, χωρίς διακοπές, είτε ήμουν υγιής είτε άρρωστος, στη στεριά ή στη θάλασσα και όση πίεση κι αν είχα απ' τα καθήκοντά μου. 18 μήνες πέρασαν πριν ο πρώτος απ' τους 5 αναγεννήθηκε. Ευχαρίστησα το Θεό και προσευχήθηκα για τους υπόλοιπους. 5 χρόνια πέρασαν και ο δεύτερος αναγεννήθηκε. Ευχαρίστησα το Θεό για τον δεύτερο και προσευχήθηκα για τους άλλους 3. Μέρα με τη μέρα συνέχιζα να προσεύχομαι γι αυτούς και 6 χρόνια πέρασαν πριν ο τρίτος αναγεννηθεί. Ευχαρίστησα το Θεό για τον τρίτο και συνέχισα για τους άλλους 2. Αυτοί οι 2 παραμένουν μη σωσμένες ψυχές. Αυτός ο άντρας στον οποίο ο Θεός έδωσε απάντηση σε δεκάδες χιλιάδες προσευχές του, την ίδια ώρα ή την ίδια μέρα, προσεύχεται εδώ και **36** χρόνια για την αναγέννηση αυτών των 2 ανθρώπων που παραμένουν μη σωσμένοι. (Steer 246-47)

Αλλά αυτό δεν είναι το τέλος της ιστορίας. Συνέχιζε να προσεύχεται κάθε μέρα, χρόνο με το χρόνο και μετά είπε «Ο κύριος σκοπός είναι να μην το βάζεις κάτω μέχρι που η προσευχή να απαντηθεί. Προσεύχομαι εδώ και **63 χρόνια και 8 μήνες** για έναν άντρα. Δεν έχει σωθεί ακόμα, αλλά θα σωθεί. Αφού προσεύχομαι, δε γίνεται να μη δε σωθεί.» Ήρθε η μέρα που ο φίλος του Muller σώθηκε. Κι αυτό έγινε, όταν το φέρετρο του Muller ακούμπησε το έδαφος. Εκεί, κοντά στον ανοιχτό τάφο, ο φίλος του έδωσε την καρδιά του στο Χριστό. Οι επίμονες προσευχές κέρδισαν τη μάχη. Η επιτυχία του Muller μπορεί να περιληφθεί σε 4 λέξεις « Δεν τα παράτησε ποτέ.» (Eastman 99-100)

Επειδή η προσευχή είναι μάχη, θέλω να προτείνω ότι η **επίθεση** είναι απαραίτητη στη ικετευτική εργασία. Ο Θεός μας έχει δώσει απίστευτη εξουσία (Ματθαίος 16:19) και είναι απαραίτητο να την καλλιεργήσουμε, κυρίως στο να κηρύττουμε το ευαγγέλιο στον κόσμο. (Ματθαίος 28:18-20).

Ξεπερνάμε εύκολα τα εμπόδια (Αποκάλυψη 12:11, Προς Ρωμαίους 8:37) και ο Θεός περιμένει από εμάς **να κατατροπώσουμε** τον δυνατό άντρα που είναι **βαριά οπλισμένος** και να του χαλάσουμε τα σχέδια. Όπως έχουμε δει, ο Σατανάς κρατάει αιχμάλωτες τις ψυχές και δεν θα τις παρατήσει χωρίς μάχη! Αλλά πρέπει να είμαστε ενημερωμένοι ότι «Τα όπλα με τα οποία πολεμάμε εμείς δεν είναι κοσμικά, αλλά έχουν την δύναμη από τον Θεό να γκρεμίζουν οχυρά» (Κορινθίους Β' 10:4). Όταν είμαστε έτοιμοι για μάχη με το Χριστό και με τα όπλα του Θεού, **πολεμάμε με την προσευχή**. (Εφεσίους 6:10-18).

Ο Θεός έχει ενδυναμώσει την εκκλησία Του για να επιτεθεί και να κατατροπώσει τις «πύλες της Κόλασης». Αλλά εμείς καθόμασθε παθητικά, επιτρέποντας στην κόλαση να «μεγαλώνει την κοιλιά και να ανοίγει υπέρμετρα το στόμα» (Ησαΐας 5:14). Εμπνεύστηκα απ' το παραστατικό τρόπο του Ravenhill να διατυπώνει την τραγωδία: «Υπάρχει μια πνιγηρή αδιαφορία στην εκκλησία στον κίνδυνο της κρίσης».

Έτσι όπως ένας μικρός ξύλινος πάσσαλος μπορεί να κρατήσει έναν τεράστιο ελέφαντα γιατί έχει εκπαιδευτεί να πιστεύει ότι δε μπορεί να ελευθερωθεί, έτσι και η εκκλησία του ζωντανού Θεού έχει εξαπατηθεί απ' το Σατανά όσον αφορά τη δύναμή μας (Εφεσίους 1:17-23) και την εξουσία και **δεν προσπαθούμε πλέον**. Και συνεχίζει να αιχμαλωτίζει τους αγαπημένους μας όσο εμείς μαραζώνουμε στο λήθαργο και τη δυσπιστία.

Ο Σατανάς αρνείται να αναγνωρίσει την ολοκληρωτική του ήττα. Αρνείται να εγκαταλείψει την κυριαρχία του μέχρι που να αναγκαστεί να το κάνει. Αντιστέκεται σε κάθε προσπάθεια εναντίον του, ενδίδει μόνο σε ότι **δυναμικά αφαιρείται** απ' αυτόν. (Newell 27). Γι αυτό, πρέπει να γίνουμε επιθετικοί στον πόλεμο για ψυχές, γιατί «η βασιλεία του Θεού κερδίζεται με προσπάθεια, και την κατακτούν αυτοί που αγωνίζονται». (Ματθαίος 11:12)

Όσον αφορά την προσευχή για τους άλλους, οι **εκκλήσεις** είναι αποτελεσματικές. Τα βιβλικά παραδείγματα είναι πολλά: ο Αβραάμ για τα Σόδομα (Γένεσις 18), ο Μωσής για το Ισραήλ (Εξοδος 32), ο Εζεκίας για τον Ιούδα (Β' Βασιλέων 19) και η λίστα συνεχίζεται. Στην έκκληση βασικό σημείο είναι να παρουσιάσεις βιβλικά επιχειρήματα στο Θεό για ποιο λόγο περιμένεις απάντηση στις προσευχές σου. «Ο Κύριος, ο βασιλιάς του Ισραήλ, λέει...προβάλετε τα επιχειρήματά σας». (Ησαΐας 41:21)

Ο Α.Τ. Pierson λέει: «Πρέπει να συζητάμε τη θέση μας με το Θεό και τα επιχειρήματά μας, όχι τόσο για Τον πείσουμε αλλά για να πείσουμε τους εαυτούς μας. Αν Του αποδείξουμε ότι με το Λόγο Του, τους όρκους Του και το χαρακτήρα, μπορεί να παρεμβαίνει στη ζωή μας, επιδεικνύουμε στην πίστη μας ότι Αυτός μας έχει δώσει το δικαίωμα να απαιτήσουμε κάτι και ότι θα απαντήσει στις εκκλήσεις μας γιατί δεν μπορεί να αρνηθεί τον Εαυτό Του.» (Pierson 150)

Ο Spurgeon πίστευε πολύ στη δύναμη της έκκλησης. Είπε: «Είναι συνήθεια της πίστης, όταν προσεύχεται, να χρησιμοποιεί εκκλήσεις. Αυτοί που μόνο προσεύχονται, χωρίς εκκλήσεις δεν δίνουν επιχειρήματα στο Θεό. Αλλά αυτοί που επικρατούν αναφέρουν τους λόγους και τα δυνατά επιχειρήματά τους και συζητούν τις προτάσεις τους με το Θεό. Ω αδελφοί, ας μάθουμε κατ' αυτόν τον τρόπο να κάνουμε εκκλήσεις αναφέροντας τις ηθικές αρχές, υποσχέσεις και ότι άλλο ταιριάζει στην περίπτωση μας. Αλλά να έχουμε πάντα κάτι σαν βάση για να κάνουμε έκκληση. Μην θεωρείτε ότι έχετε προσευχηθεί, αν δεν έχετε κάνει έκκληση, γιατί οι εκκλήσεις είναι η ουσία της προσευχής.»

Ο George Muller πήρε τις πρώτες 5 λέξεις απ' τον Ψαλμό 68:6 «Πατέρας για τα ορφανά» και συνέχεια έλεγε τη φράση αυτή για να κάνει έκκληση για τα ορφανά. Αυτά είναι τα δικά του λόγια: «Με τη βοήθεια του Θεού, αυτό θα είναι το επιχείρημά μου σε Αυτόν, να φροντίζει για τα ορφανά την ώρα της ανάγκης. Αυτός είναι ο πατέρας τους και γι αυτό υποσχέθηκε στον Εαυτό Του να τα προσέχει. Το μόνο που έχω να κάνω είναι να Του θυμίσω την ανάγκη για να την ικανοποιήσει.» (Spurgeon 49-50)

Είμαι σίγουρος ότι υπάρχουν χιλιάδες εδάφια που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για να κάνουμε έκκληση για τις χαμένες ψυχές, αλλά λόγω χρόνου και χώρου αναφέρουμε μόνο μερικά. Μπορούμε να κάνουμε έκκληση για τους

σκοπούς του Θεού για τον άνθρωπο: Ιερεμίας 1:5, Λουκάς 19:10, Β' Πέτρου 3:9, Πράξεις 26:18 και Εφεσίους 2:5-7. Μπορούμε να κάνουμε έκκληση για τις **υποσχέσεις του Θεού** που αφορούν τη λύτρωση: Ιωάννης 3:16, Ιωάννης 1:12, Ρωμαίους 10:13 και Ιωάννης 6:37. Μπορούμε να κάνουμε έκκληση για τη **δύναμη του Θεού** να σώσει: Εβραίους 7:25, Ρωμαίους 1:16, Α' Κορινθίους 2:4-5 και Α' Πέτρου 1:3-5. Μπορούμε να κάνουμε έκκληση για την **«προσωπικότητα» του Θεού** στη σχέση Του με τον άνθρωπο σαν Δημιουργός, Λυτρωτής, Πατέρας και Θεός. Μπορούμε να κάνουμε έκκληση για **τα χαρακτηριστικά και τη συμπεριφορά του Θεού** απέναντι στον άνθρωπο, όπως για παράδειγμα την αγάπη Του, το έλεός Του, τη χάρη Του, την πραότητα Του και τα Πάθη Του. Η αγαπημένη μου έκκληση περιλαμβάνει τις προηγούμενες πράξεις Του για την σωτηρία των ανθρώπων: Η Νινευή (μια πόλη τόσο αμαρτωλή που ο Θεός την προόρισε για καταστροφή), ο δαιμονισμένος (που δεν φορούσε ρούχα, ζούσε ανάμεσα σε τάφους, ήταν τόσο σκληρός που κανείς δε μπορούσε να τον πλησιάσει, ένας εξόριστος απ' την κοινωνία, γεμάτος με δαιμόνια, χειρότερα απ' ότι μπορεί να σκεφτεί κανείς), ο Σαύλος (όλεθρος για την εκκλησία) και οι πόλεις Λύδδα και Σάρωνα. (Πράξεις 9:35)

Ένας άλλος ζωτικός παράγοντας που μπορεί να είναι τόσο ανεπαίσθητος ώστε να είναι ανενεργός για όσα χρόνια κι αν προσευχόμαστε, είναι **το κίνητρό μας!** Το πρωταρχικό κίνητρό μας στο να προσευχόμαστε για τους μη σωσμένους πρέπει να είναι η δόξα του Θεού. (Ιωάννης 15:8). Αλλά πολλές φορές τα κίνητρά μας δηλητηριάζονται με περηφάνια και εγωισμό. Οι γονείς μπορεί να προσεύχονται για το «μαύρο πρόβατο» τους για να μη μαυρίσει το όνομα της οικογένειάς τους χωρίς να αντιλαμβάνονται ότι το κίνητρό τους είναι νοθευμένο.

Προσευχόμουν για χρόνια για τον κουνιάδο μου χωρίς να βλέπω αποτελέσματα. Αλλά όταν έμαθα ότι έχει καρκίνο και οι προσευχές μου έγιναν πιο έντονες, ο Θεός μου αποκάλυψε ότι όλες αυτές οι προσευχές είχαν μέσα τους εγωισμό. Γιατί βλέπετε, ο πραγματικός λόγος που εγώ ήθελα να σωθεί, ήταν για να έχει η αδερφή μου έναν καλύτερο σύζυγο και τα ανιψάκια έναν καλύτερο πατέρα. Γι αυτό ο Θεός **δεν μπορούσε** να απαντήσει τις προσευχές μου γι αυτόν. Αλλά όταν το κίνητρό μου έγινε αγνό, ο Θεός τον έσωσε!!!

Η Αγία Γραφή το λέει καθαρά: «Ζητάτε κάτι και δεν το παίρνετε, γιατί το ζητάτε με κακό σκοπό, για να το κατασπαταλήσετε, δηλαδή, στην ικανοποίηση των παθών σας.» (Ιακώβου 4:3). Αν έχετε προσευχηθεί για αρκετό καιρό για έναν συγκεκριμένο άνθρωπο (ειδικά μέλος της οικογένειας ή κοντινός φίλος) χωρίς να βλέπετε αποτελέσματα, τότε κοιτάξτε το κίνητρό σας αν είναι αγνό (και κυρίως αν είναι για τη δόξα του Θεού).

Σε ένα δικαστήριο ο αντίπαλος δικηγόρος μπορεί να κάνει ένσταση σε μια ερώτηση, σε ένα επιχείρημα ή σε μια απόδειξη που πιστεύει ότι είναι έξω απ' τα όρια νομιμότητας. Αν ο δικαστής συμφωνήσει θα αποδεχτεί την ένσταση που μετατρέπει τις μη νόμιμες τακτικές σε άκυρες. Το ίδιο είναι σίγουρο και με τον πνευματικό κόσμο. Μπορούμε να κάνουμε έκκληση για την περίπτωση ενός μη σωσμένου αγαπημένου μας προσώπου, χρησιμοποιώντας πολλά Βιβλικά παραδείγματα, αλλά αν το κίνητρό μας είναι λάθος, ο Σατανάς κάνει ένσταση και ο Θεός πρέπει να συμφωνήσει μαζί του, απορρίπτοντας τις προσευχές μας με άκυρες τακτικές! Και ο άνθρωπος για τον οποίο προσευχόμαστε θα πεθάνει και θα πάει στην Κόλαση αν δεν αλλάξουμε τα κίνητρά μας.

Ένα άλλο στοιχείο ικεσίας είναι **το πνεύμα θυσίας**. Το βλέπουμε αυτό σε πράξη στον απόστολο Παύλο, που ήταν πρόθυμος να γίνει αυτός ανάθεμα προκειμένου να σωθεί ο λαός του. (Ρωμαίους 9:3), στον Μωυσή που νήστευε και προσευχόταν για 40 μέρες και νύχτες για τις αμαρτίες των ανθρώπων του,

(Δευτερονόμιο 9:18-19), και στην Εσθήρ που είπε «Κι αν χαθώ, ας χαθώ». (Εσθήρ 4:16)

Όταν δίδασκα το μάθημα του Προσωπικού Ευαγγελισμού σε μια θεολογική σχολή, εκτύπωσα μερικές κάρτες με αιτήματα προσευχής με την ένδειξη «Θα πάω στην Κόλαση για σένα». Η ιδέα ήταν να κάνουμε μία λίστα με τα ονόματα των ανθρώπων για τους οποίους θα ήμασταν πρόθυμοι να πάμε στην Κόλαση στη θέση τους και να προσευχόμαστε γι αυτούς. Στην επόμενη συγκέντρωση της τάξης, αφού είχα μοιράσει τα χαρτιά στους μαθητές, ένας απ' αυτούς, ένας πάστορας, είπε: «Δεν νομίζω ότι θα ήμουν πρόθυμος να πάω στην Κόλαση για κανέναν». Βασικά, μιλούσε για όλους μας. Παρόλο που ο Θεός δεν θα μας επέτρεπε να πάμε στην Κόλαση για κανέναν, θα ήταν οι προσευχές μας πιο αποτελεσματικές!!

Πάνω από όλα τα άλλα, ο **πιο δυνατός** παράγοντας για την προσευχή για τους μη σωσμένους είναι η **ενότητα**. Συνήθως αποφέρει **άμεσα** αποτελέσματα!! Έτσι όπως ένας μεγεθυντικός φακός μπορεί να προκαλέσει ανάφλεξη καθώς πιάνει τις διάχυτες ακτίνες φωτός και τις συγκεντρώνει σε ένα συγκεκριμένο σημείο, έτσι και οι χριστιανοί ενωμένοι όταν προσεύχονται για έναν συγκεκριμένο άνθρωπο μπορούν να εκδιώξουν τον ισχυρό άντρα και να συγκεντρώνουν τη δύναμη **του Υιού** στη ζωή του αγαπημένου τους προσώπου.

Να τι έγινε όταν σώθηκε ο Jabez, γιός του William Carey. Ήταν κατά τη διάρκεια της ετήσιας συγκέντρωσης του Βαπτιστικού Ιεραποστολικού Συνδέσμου στο Λονδίνο όπου ο Dr. Ryland, που είχε βάρος πολύ στην ψυχή του για τον Jabez είπε: «Αδελφοί, ας υψώσουμε ενωμένοι, όλοι μαζί μια προσευχή στο Θεό για την σωτηρία του Jabez Carey. » Λες και το Άγιο Πνεύμα είχε πέσει πάνω στη συνέλευση, όλη η ομάδα, περίπου **2000** άτομα, άρχισαν να μεσιτεύουν σιωπηλά. Ο Carey σύντομα έλαβε ένα γράμμα απ' τον Jabez που του έλεγε για την αλλαγή του: «και η ώρα της αφύπνισης βρέθηκε να εναρμονίζει τέλεια με **την ώρα** της αξέχαστης μεσίτευσης» (Gordon 87-88)

Ο Jim Cymbala μιλά για το πώς αγωνιούσε και προσευχόταν για την κόρη του, την Chrissy για δυόμιση χρόνια χωρίς εμφανή αποτελέσματα. Μετά, κατά τη διάρκεια μιας συγκέντρωσης ένα βράδυ της Τρίτης στο Brooklyn Tabernacle, μία νεαρή κοπέλα ένιωσε ότι έπρεπε να προσευχηθούν για την Chrissy. Εκείνη τη νύχτα «η εκκλησία έγινε σαν ένα εργαστήριο. Άρχισαν να αναστενάζουν, σαν μία αίσθηση απελπισίας, σαν να έλεγαν στο Σατανά: «Δεν θα πάρεις αυτό το κορίτσι. Πάρε τα χέρια σου από πάνω της. Έρχεται πίσω!!» Και **32 ώρες** αργότερα ήρθε πράγματι πίσω.!

Όταν ο πάστορας της εκκλησίας New Hope Baptist στην Jones, Louisiana έκανε την πρόταση στη συγκέντρωσή του να γράψουν σε ένα χαρτί το όνομα κάποιου που ήθελαν να σωθεί και που οι ίδιοι ήταν πρόθυμοι να προσευχηθούν, 18 άνθρωποι έγραψαν: «Mike Doles». Σε **2 εβδομάδες** σώθηκε!

Μετά από 18 άκαρπα χρόνια που η Helen Gresham προσευχόταν για τον άντρα της να σωθεί, ζήτησε απ' τον πάστορά της, τον Mickey Hudnall να τη βοηθήσει να προσευχηθεί. Αφού προσευχήθηκαν και οι 2 μαζί, για τον Ρίκι, αυτός σώθηκε σε λιγότερο από **2 μήνες**! Και θα χαρείτε πολύ αν μάθετε για όλα τα πράγματα που έγιναν στη ζωή του εκείνους τους 2 μήνες, αν διαβάσετε τη μαρτυρία του. Παρεμπιπτόντως, δεν ήξερε ότι η γυναίκα του και ο πάστοράς της προσεύχονταν γι αυτόν.

Ας δούμε την απίστευτη δύναμη της ενωμένης προσευχής για τους μη σωσμένους: 2000 άνθρωποι προσευχήθηκαν για τον Jabez Carey και σώθηκε την ίδια ώρα, πολλές εκατοντάδες προσευχήθηκαν για την Chrissy Cymbala και είχε μετανιώσει σε 32 ώρες, 18 προσευχήθηκαν για τον Mike Doles και σώθηκε σε 2

εβδομάδες, 2 προσευχήθηκαν για τον Ricky Gresham και η ζωή του άλλαξε εντελώς σε 2 μήνες!

Αν βρεις κάποιον να προσευχηθεί μαζί σου για κάποιον αγαπημένο σου, τότε θα δεις δραματικά αποτελέσματα! Γιατί 2 μπορούν να κυνηγήσουν 10 χιλιάδες στο πνευματικό βασίλειο (Δευτερονόμιο 32:30) και «αν 2 συμφωνήσουν» στην προσευχή τους **πάντα** θα πραγματοποιηθεί το αίτημα τους σύμφωνα με τον ίδιο τον Κύριο. (Ματθαίος 18:19)

Να σας πω γιατί η ενωμένη προσευχή είναι τόσο δυνατή. Πρώτο και κυριότερο είναι η πολύτιμη αξία που βάζει ο Θεός στην ενότητα ανάμεσα στους ανθρώπους Του. Αυτή είναι η επιθυμία του Θεού που φαίνεται απ' την προσευχή Του για μας (Ιωάννης 17) όπου προσεύχεται 5 φορές για να είμαστε εμείς «ένα». Επίσης το νούμερο 1 στη λίστα του Θεού για μας είναι «να προσευχόμαστε για όλους τους ανθρώπους...για να σωθούν» (Α' Τιμόθεο Α 2:1-4). Και τώρα, επειδή η ενότητα είναι **σπάνια** και οι κέτες **ιδιαίτερα σπάνιοι** κι αυτοί (Ο Θεός δε μπορούσε να βρει ούτε έναν στο Ισραήλ- Ησαΐας 59:16), αν φέρεις αυτά τα 2 μαζί –**ένωση στη ικεσία** - έχεις κάτι που είναι **διπλά σπάνιο**. Και ο Θεός το βρίσκει τόσο σπάνιο που το ευλογεί πλούσια πέρα από κάθε φαντασία!!

Ο δεύτερος λόγος είναι πολύ απλός. Υπάρχει μόνο ένας ισχυρός άντρας που ελέγχει τη ζωή ενός ατόμου. Όταν αρκετοί απ' τους ανθρώπους του Θεού έρχονται ενάντια στον ισχυρό άντρα, εύκολα τον κατατροπώνουν γιατί «μεγαλύτερος είναι αυτός που είναι μέσα σας, παρά αυτός που είναι στον κόσμο» (Ιωάννης Α 4:3-4) Και μετά το να τον καταστρέψεις γίνεται εύκολο! Μερικές φορές ο μη σωσμένος μπορεί να έρθει σε σένα και να ζητήσει βοήθεια. Έτσι έγινε με την περίπτωση του Jimbo Barrentine. Συμφώνησα με τη γυναίκα του, Rachele τον Ιανουάριο να προσευχηθούμε γι αυτόν. Δύο μήνες αργότερα ήταν κάτω από τέτοια πίεση που ήρθε στο γραφείο μου να με βρει. Αλλά εγώ ήμουν στο Άρκανσας διδάσκοντας αυτό το υλικό σε ένα συνέδριο προσευχής, έτσι πήγε στο σπίτι ενός άλλου πάστορα απ' την εκκλησία μας για να βρει το δρόμο για τη σωτηρία. Δεν μπορούσε να με περιμένει να γυρίσω. Ήθελε να σωθεί εδώ και τώρα!

Ο τρίτος λόγος είναι ότι η περηφάνια σπάει. Στον Σατανά αρέσει η περηφάνια, ενώ στο Θεό ο έπαινος. Και μέχρι που κάποιος να είναι αρκετά ταπεινός για να ζητήσει βοήθεια για προσευχή, ο διάβολος συνήθως είναι κυρίαρχος της κατάστασης. Και εκτός απ' αυτό, ο ίδιος ο Θεός «εναντιώνεται στους υπερήφανους, στους ταπεινούς όμως δίνει τη χάρη του.» (Ιακώβου 4:6). Σε μερικές περιπτώσεις έχω προσπαθήσει να αγγίξω έναν μη σωσμένο σύζυγο, αλλά η γυναίκα άρχιζε αμέσως να μου λέει για τα καλά του. Η περηφάνια της δεν την άφηνε να αποδεχτεί την άσχημη κατάστασή του στην παρουσία του Θεού. Εν συνεπεία, ποτέ δε μπόρεσα να κερδίσω κάποιον απ' αυτούς τους άντρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΤΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Οι περισσότεροι από μας το βρίσκουν δύσκολο να προσευχηθούν για κάποιον να σωθεί, γιατί το μόνο που συνηθίζουμε να λέμε είναι: «Σε παρακαλώ Θεέ μου, σώσε τον τάδε και τον τάδε». Νιώθουμε ανόητοι όταν λέμε το ίδιο πράγμα συνέχεια κι έτσι κάποια στιγμή τα παρατάμε. Αλλά αυτό το είδος προσευχής περιλαμβάνει 4 τομείς: το άτομο που δεν έχει σωθεί, αυτόν που αγωνίζεται για να κερδηθούν ψυχές, το λόγο του Θεού και την αναζωπύρωση. Όταν μάθουμε να προσευχόμαστε για συγκεκριμένα πράγματα σ' αυτούς τους τομείς, η ικεσία μας γίνεται διεκδικητική και αποτελεσματική.

Αρχικά, προσευχόμαστε στο Θεό για το άτομο με το όνομά του, ζητώντας απ' το Θεό να κάνει 5 πράγματα στη ζωή του. Πρώτον, ζητάμε απ' το Θεό να τον **αγιαώσει**. Αυτό μπορεί να ακούγεται περίεργο αλλά έτσι ξεκινάει ο Θεός τη διαδικασία της λύτρωσης στη ζωή του κάθε ατόμου. Πάντα αγιάζει ή αλλοιών «βάζει στην άκρη» ένα άτομο **πριν** το σώσει.

Η Αγία Γραφή το λέει καθαρά στην Α' Πέτρου 1:2: «Ο Θεός Πατέρας σας έχει ξεχωρίσει σύμφωνα με σχέδιό του, και το **Άγιο Πνεύμα σας έχει εξαγιασει**, έτσι ώστε να υπακούτε στον Ιησού Χριστό και να εξαγνίζεστε με το αίμα του.» Βλέπουμε την ίδια έμφαση στην Β' Επιστολή προς Θεσσαλονικείς 2:13-14. «...Γιατί εσείς ανήκετε σ' αυτούς που κάλεσε αρχικά στην σωτηρία του με **τον αγιασμό που ενεργεί το Άγιο Πνεύμα** και με την πίστη σας στην αλήθεια.»

Είναι σαν να ζωγραφίζει ο Θεός έναν αόρατο κύκλο γύρω απ' το πρόσωπο αυτό και μετά αρχίζει να οδηγεί τις επιρροές του προς αυτόν. Είναι εύκολο να δει κανείς πως ότι μπαίνει σ' αυτόν τον κύκλο επηρεάζει άμεσα και σε μεγάλο βαθμό αυτόν που ήδη είναι μέσα. Όταν ο ίδιος ο Θεός μπαίνει σ' αυτόν τον κύκλο, υπέροχα πράγματα γίνονται, όπως θα διαβάσετε παρακάτω σε προσωπικές μαρτυρίες ανθρώπων.

Αυτή η υπέροχη αλήθεια δίνει κουράγιο σ' εμάς που προσευχόμαστε για τους άλλους γιατί μπορούμε να είμαστε ήσυχοι ότι το Άγιο Πνεύμα, που είναι ο Κύριος του θερισμού, **πάντα** κερδίζει τον άνθρωπό Του, αν τον έχει αγιάσει πρώτα! Ένας φοιτητής, που υποστήριζε ότι ήταν άθεος, έγραψε ένα γράμμα στον C.S. Lewis αναφέροντάς του ότι είχε μπλέξει με Χριστιανούς συμφοιτητές που του έδιναν σθεναρά την μαρτυρία τους. Μερικά απ' αυτά που του είπαν τον είχαν αναστατώσει και βρισκόταν σε μεγάλο προβληματισμό. Τι γνώμη είχε γι αυτό ο Dr. Lewis; Του απάντησε: «Νομίζω ότι είσαι ήδη μπλεγμένος **στο δίχτυ**. Το Άγιο Πνεύμα σε κνηγάει. Αμφιβάλλω αν μπορέσεις να ξεφύγεις». (Dunn 118)

Δεύτερο, ζητάμε απ' το Θεό να **ευλογήσει** το άτομο αυτό. Όταν ο Ιησούς έστειλε τους μαθητές Του στο «θερισμό Του», τους έδωσε σαφείς οδηγίες «πρώτα να λέτε 'Ειρήνη σε τούτο το σπίτι» (Λουκάς 10:1-5). Εφ' όσον είναι **πάντα η αγαθότητα του Θεού** που οδηγεί τα άτομα στη μετάνοια (Ρωμαίους 2:4), είναι επιτακτική ανάγκη να παρακαλούμε το Θεό πλούσια να τους ευλογήσει.

Αλλά μερικές φορές όταν οι προσευχές μας για τη λύτρωση των άλλων δε έχουν άμεσα αποτελέσματα, αγχωνόμαστε και γινόμαστε ανυπόμονοι, ευχόμενοι από μέσα μας ο Θεός να τους «δώσει ένα μάθημα με την ράβδο των δοκιμασιών». Όταν ένα συγκεκριμένο χωριό Σαμαρειτών αρνήθηκε να δεχτεί τον Κύριο, οι μαθητές Του

ήθελαν απ' το Χριστό να τους κάψει. Εκείνος όμως τους επέπληξε λέγοντας: «Ξεχάσατε ποιο πνεύμα κατευθύνει την ζωή σας' ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήρθε για να καταστρέψει ανθρώπους αλλά να τους σώσει». (Λουκάς 9:52-56) Αν θέλουμε να συναγωνιστούμε με τον αγαπητό Σωτήρα μας, πρέπει να επιθυμούμε συνέχεια το καλό των άλλων ανθρώπων. Πρέπει να ζητάμε τις ευλογίες Του πάνω σε όλους τους ανθρώπους για τους οποίους προσευχόμαστε.

Τρίτον πρέπει να παρακαλέσουμε το Θεό να φέρει το άτομο **σε έλεγχο** για τις αμαρτίες του. Αυτή είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για τη σωτηρία. Μόνο το Άγιο Πνεύμα όμως μπορεί να το κάνει αυτό, γι' αυτό η προσευχή μας στο σημείο αυτό ας είναι το Ιωάννης 16:8-11. Έλεγχος εδώ σημαίνει να **κατηγορείς** κάποιον για ένα λάθος του. Το λάθος ή το πρόβλημα των μη σωσμένων είναι ότι «δεν πιστεύουν στο Χριστό» και αυτή είναι **Η ΑΜΑΡΤΙΑ** για την οποία ελέγχει το Άγιο Πνεύμα. (Ιωάννης 16:9)

Οι άνθρωποι ήδη ξέρουν ποιες είναι οι «αμαρτίες» τους, εκτός απ' την αμαρτία του να μην πιστεύεις στο Χριστό. Και επειδή αυτή είναι η **μόνη** αμαρτία που καταδικάζει κάποιον να πάει στην Κόλαση, ο Σατανάς την κρατάει κρυφή απ' όλους. Το Άγιο Πνεύμα ελέγχει ή πείθει τους μη σωσμένους ως προς **αυτό το συγκεκριμένο σημείο**, αποκαλύπτοντάς τους τον Ιησού Χριστό σ' όλη Του την δόξα. Βεβαίως θα πρέπει να πούμε ότι έλεγχος μόνος του δεν εξασφαλίζει σίγουρα και την λύτρωση. Ενώ ο Παύλος μιλούσε « για μια ζωή σύμφωνη με το θέλημα του Θεού, για εγκράτεια και για τη μέλλουσα κρίση, ο Φήλικας κυριεύτηκε από φόβο...» (Πράξεις 24:25). Δεν υπάρχει όμως βιβλική απόδειξη ότι σίγουρα σώθηκε.

Στη συνέχεια, ζητάμε απ' το Θεό να **φωτίσει** με αλήθεια στο νου εκείνου για τον οποίο προσευχόμαστε. Ακόμα κι αν κάποιες φορές ένας άνθρωπος έχει νοιώσει τον έλεγχο και γνωρίζει ότι χρειάζεται λύτρωση, ο νους του, που δεν έχει ιδέα απ' το Ευαγγέλιο μπορεί να παραμένει στο πνευματικό σκοτάδι. (Κορινθίους Β 4:6) Όταν και η καρδιά και νους είναι ανοιχτά για να δεχτούν την αλήθεια, τότε ο Θεός οδηγεί χριστιανούς να του εξηγήσουν το Ευαγγέλιο. Παρόλο που ο ευνούχος, από την Αιθιοπία, ήταν αναζητητής της αλήθειας και ήρθε στην Ιερουσαλήμ για να προσκυνήσει και είχε στην κατοχή του ένα αντίγραφο της Αγίας Γραφής, παραδέχτηκε ότι δε μπορούσε να το καταλάβει «**εκτός** κι αν κάποιος με καθοδηγήσει» (Πράξεις 8:26-39)

Μία ακόμα πιο συναρπαστική ιστορία είναι αυτή του Κορνήλιου (Πράξεις 10) «Ήταν ευσεβής και είχε προσχωρήσει στην ιουδαϊκή κοινότητα μαζί με όλη την οικογένειά του. Έδινε πολλές ελεημοσύνες στον λαό και προσευχόταν συνεχώς στο Θεό». Ήταν καλύτερος από πολλούς χριστιανούς που ξέρουμε και όμως δεν ήταν σωσμένος. **Δεν ήξερε πως θα σωθεί**. Πήρε οδηγίες από έναν άγγελο να προσκαλέσει τον Πέτρο που θα του έλεγε «τι έπρεπε να κάνει». Ο Κορνήλιος και οι υπόλοιποι που ήταν μαζί του ήταν τόσο ανοιχτοί για το Ευαγγέλιο ώστε μόλις άκουσαν «τον λόγο» Θεού, το Άγιο Πνεύμα «έπεσε επ' αυτούς» και σώθηκαν **ενώ ο Πέτρος ακόμη κήρυττε!!**

Ζητήστε απ' το Θεό να ανοίξει το νου και την καρδιά αυτών που δεν έχουν σωθεί και θα το κάνει! Μετά, θα σωθούν στα σίγουρα!

Τώρα φθάσαμε στο σημείο να ζητήσουμε απ' το Θεό **να σώσει** το άτομο για το οποίο προσευχόμαστε. Θα πρέπει όμως να είμαστε πρόθυμοι **να κάνουμε ότι χρειαστεί** για να διευκολύνουμε την σωτηρία του, επειδή ο Θεός θα επιτρέπει διάφορα περιστατικά στη ζωή του για να τον οδηγήσει σε πραγματική μετάνοια.

Σχολιάζοντας το Λουκάς 19:10 «Επειδή ο Υιός του Ανθρώπου ήρθε για να αναζητήσει και να σώσει αυτούς που έχουν χάσει το δρόμο τους», ο Chafer λέει: «Μπορεί να σημαίνει περισσότερο από μια απλή προσπάθεια να εντοπίσουμε μη

σωσμένους, γιατί αυτοί είναι παντού. Ο όρος υποδηλώνει μια θεία προετοιμασία των μη σωσμένων που θα τους φέρει σε **εναρμόνιση** με τις απαραίτητες συνθήκες που θα τους οδηγήσουν στην σωτηρία.» (Chafer 3-4)

Η οικογένεια του Tony Fontenot προσευχόταν για τη σωτηρία του για κάμποσα χρόνια. Οι προσευχές τους έμοιαζαν αναπάντητες μέχρι την 22 Μαΐου, 1982. Εκείνη τη κρίσιμη μέρα το αεροπλάνο του συγκρούστηκε και αυτός παρ' ολίγο να καεί ζωντανός. Ο Θεός απέσπασε την προσοχή του. Τα υπόλοιπα ήταν εύκολα!

Όταν πια το άτομο είναι έτοιμο να δεχτεί το ευαγγέλιο, πρέπει κάποιος να το μοιραστεί μαζί του. Το πιο φυσιολογικό πράγμα είναι να προσευχηθούμε να στείλει ο Θεός κάποιον να το κάνει αυτό. Είναι αυτό ακριβώς που μας λέει να κάνουμε: «Ο θερισμός είναι πολύς, οι εργάτες όμως λίγοι. Γι' αυτό παρακαλέστε τον κύριο του χωραφιού να στείλει εργάτες στον θερισμό του.» (Ματθαίος 9:37-38)

Επειδή οι εργάτες είναι **λίγοι**, που σημαίνει «ανεπαρκείς σε έκταση, βαθμό, αριθμό, διάρκεια ή αξία», πρέπει να προσευχηθούμε στο Θεό να μας βοηθήσει στο συγκεκριμένο τομέα. Πρώτα προσευχόμαστε σ' Αυτόν **να αποστείλει** περισσότερους εργάτες. Η αρχαία ελληνική λέξη «εκβάλλω» εδώ έχει την ιδέα του να βάζεις δύναμη για να σπρώχνεις κάτι προς τα έξω.

Θυμάστε πόσο δυσκολεύτηκε ο Θεός να πείσει τον Ιωνά να πάει στη Νινευή για να κηρύξει το λόγο Του; Ο Θεός κυριολεκτικά τον «ανάγκασε» να πάει. Μία παρόμοια κατάσταση εμφανίστηκε όταν η εκκλησία ήταν απρόθυμη να κηρύξει το ευαγγέλιο και σε άλλα μέρη εκτός αυτά που της ήταν εφικτά. Ο Θεός επέτρεψε και έγινε «ένας μεγάλος διωγμός στην εκκλησία των Ιεροσολύων κι όλοι διασκορπίστηκαν στα χωριά της Ιουδαίας και της Σαμάρειας, εκτός από τους αποστόλους.» (Πράξεις 8:1) και «εκείνοι που είχαν διασκορπιστεί διέσχισαν τη χώρα, κηρύττοντας το ευαγγέλιο.» (Πράξεις 8:4)

Αφού οι εργάτες δεν είναι μόνο λίγοι στον αριθμό αλλά και σε **αντοχή και αξία**, ζητάμε απ' το Θεό να τους εξοπλίσει με τις απαραίτητες ιδιότητες που θα τους κάνουν αποτελεσματικούς μάρτυρες του ευαγγελίου. Πρέπει όμως να καταλάβουμε ότι όλος αυτός ο εξοπλισμός έρχεται απ' το Άγιο Πνεύμα. Ο Samuel Chadwick λέει: «Η δύναμη του Πνεύματος είναι αδιαχώριστη απ' το πρόσωπό Του. Ο Θεός δεν εγκαταλείπει τις αρετές Του. Δεν δανίζει την δύναμή Του. Δεν είναι μόνο δότης της δύναμής Του, αλλά και ο χειριστής της. Κανείς άλλος δε μπορεί να την χειριστεί» (Chadwick 89)

Γι αυτό ο Ιησούς διέταξε τους μαθητές Του να περιμένουν στην Ιερουσαλήμ μέχρι «να βαπτιστούν με το Άγιο Πνεύμα» (Πράξεις 1:4-5). Μετά τους είπε: «Θα λάβετε όμως δύναμη, όταν θα 'ρθει το Άγιο Πνεύμα σε σας, και θα γίνετε μάρτυρες δικοί μου στην Ιερουσαλήμ, σε όλη την Ιουδαία και στη Σαμάρεια και ως τα πέρατα της γης.» (Πράξεις 1:8)

Παρόλο που η πληρότητα του Άγιου Πνεύματος είναι δικαίωμά μας (Πράξεις 2:38-39), η εκκλησία σαν σώμα ξέρει πολύ λίγα για το «πόσο υπερβολικά μεγάλη δύναμη ενεργεί σ' εμάς που πιστεύουμε» (Εφεσίους 1:19). Συνεπώς, τριγύρω μας υπάρχουν μη σωσμένες ψυχές που πηγαίνουν στα τυφλά στην Κόλαση, γιατί εμείς είμαστε αδύναμοι να τους σταματήσουμε χωρίς την δυναμική παρέμβαση του Αγίου Πνεύματος. Γι αυτό, πρέπει να προσευχηθούμε στο Θεό να γεμίσει με το Άγιο Πνεύμα του εργάτες του, να τους εξοπλίσει με δύναμη, (ικανότητα και σθένος), τόλμη (Πράξεις 4:31), σοφία (Παροιμίες 11:30), ζήλο (Κολοσσαείς 4:12-13), συμπόνοια (Ιούδας 22-23) και διορατικότητα (Ιερεμίας 33:3). **Και οι ψυχές θα σωθούν!!**

Μετά που προσευχηθούμε για άτομα να σωθούν και για εργάτες να δώσουν την μαρτυρία τους, τώρα προσευχόμαστε για το Λόγο του Θεού που θα τον

μοιραστούν μαζί τους. Είναι δύο οι λόγοι για αυτό το βήμα: πρώτον, κανείς δε μπορεί να σωθεί χωρίς πρώτα να ακούσει το λόγο του Θεού (Προς Ρωμαίους 10:14), και δεύτερον ο Σατανάς μισεί το Λόγο του Θεού και συνεχώς τον επιτίθεται με τις διαβολικές του προσπάθειες για να εμποδίσει τους ανθρώπους να τον ακούσουν. Αφού ο Λόγος του Θεού είναι απαραίτητος για να ελέγξει (Πράξεις 2:37), να ελευθερώσει (Ιωάννης 8:32) και να σώσει (Α Πέτρου 1:23) τους μη σωσμένους, ο Σατανάς αντιτίθεται με περισπασμούς (Λουκάς 8:11-15), με κατοχυρώσεις (Β' Κορινθίους 10:4-5) και αντικαταστάσεις (Β' Κορινθίους 11:3-4).

Ο λόγος του Θεού είναι για τον Σατανά όπως ο κρυπτονίτης για τον Σούπερμαν: τον καταντάει αδύναμο και ανοχύρωτο. Επίσης αποδεκατίζει το βασίλειό του με το να ελευθερώνει τους ομήρους του γιατί «θα γνωρίσετε την αλήθεια και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει» (Ιωάννης 8:32). Αλλά προσέξτε, δεν είναι αλήθεια που σε ελευθερώνει, αλλά αντίθετα η αλήθεια που **ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ**. Έτσι ο Σατανάς κάνει τα πάντα για να εμποδίσει τους ανθρώπους απ το να «γνωρίσουν» την αλήθεια.

Εξηγώντας την παραβολή του σπορέα στους μαθητές Του, ο Ιησούς είπε ότι ο Σατανάς έρχεται **ΑΜΕΣΩΣ** και κλέβει το λόγο του Θεού, **πριν** προλάβει ο άνθρωπος να τον καταλάβει. (Μάρκος 4:15). Γι αυτό είναι επιτακτικό να προσευχόμαστε για τον λόγο του Θεού καθώς σπέρνεται στις ψυχές ανθρώπων.

Όταν προσευχόμαστε στο Θεό να σώσει τους μη πιστούς, ζητάμε πέντε συγκεκριμένα πράγματα. Πρώτον, ότι ο λόγος του Θεού «θα τρέχει» (Β' Θεσσαλονικείς 3:1). Αυτό σημαίνει απλά ότι θα είναι **ανεμπόδιστος**. Ότι ο Σατανάς δε θα μπορεί να σταματήσει τη διάδοσή του. Προσπαθεί να τον σταματήσει με όποιο τρόπο μπορεί κάποιος να φανταστεί, απ' το να δυσχεραίνει και να κοροϊδεύει αυτόν που κηρύττει τον λόγο, να διαστρέφει τον ίδιο το λόγο, να καταστρέφει τις Αγίες Γραφές και να βάζει αμφιβολίες στους ανθρώπους.

Στη συνέχεια, προσευχόμαστε ο λόγος του Θεού να **δοξάζεται**. (Β' Θεσσαλονικείς 3:1). Αυτό σημαίνει να εκτιμάται βαθιά απ' αυτούς που τον ακούνε. Θα έχουμε σε μεγαλύτερη υπόληψη το λόγο Του αν δούμε όπως ο ψαλμοδός λέει στο Θεό οτι«έκανες **πιότερα** απ' όσα περιμέναμε, για τη μεγάλη φήμη σου.» (Ψαλμοί 138:2). Βασικά, ο Θεός είναι ο λόγος του ενσαρκωμένου. «Απ' όλα πριν υπήρχε ο Λόγος κι ο Λόγος ήτανε με τον Θεό, κι ήταν Θεός ο Λόγος...Και ο Λόγος έγινε άνθρωπος κι' έστησε τη σκηνή του ανάμεσά μας.» (Ιωάννης 1:1, 14).

Προσευχόμαστε επίσης ο λόγος του Θεού να **πολλαπλασιαστεί** (Πράξεις 12:24) γιατί ένας απ' τους νόμους του θερισμού είναι : «πρέπει να ξέρετε...όποιος σπέρνει απλόχερα η σοδειά του θα είναι άφθονη» (Προς Κορινθίους Β 9:6).

Προσευχόμαστε επίσης για το Λόγο του Θεού να **επικρατήσει** ή να υπερισχύσει (Πράξεις 19:20). Όπως ένας μικρός σπόρος μπορεί να πέσει, να σπαρθεί και να ραγίσει μία πλάκα από τσιμέντο καθώς η ορμή της ζωής είναι εμφανής, έτσι γίνεται και με το σπόρο του Θεού στην καρδιά των ανθρώπων.

Η αγαπημένη μου προσευχή για το λόγο του Θεού είναι να είναι **αποτελεσματικός**. Στις Πράξεις 14:1 λέει: «μίλησαν **τόσο πειστικά**, ώστε **πίστεψαν πλήθος** πολύ Ιουδαίων και εθνικών». Μπορούμε να κάνουμε έκκληση σαν τον Ησαΐα 55:11 «Έτσι θα είναι και ο λόγος μου, που βγαίνει απ' το στόμα μου, πίσω δεν θα επιστρέψει σ' εμένα αδειανός, χωρίς **το θέλημά μου να εκτελέσει**, χωρίς να **εκπληρώσει την αποστολή** που του ανέθεσα.» Ο Θεός σκοπεύει ο λόγος Του να είναι αποτελεσματικός. Ζητήστε του έτσι να γίνει και θα προσεύχεστε σύμφωνα με το άγιο θέλημά Του και οι προσευχές σας θα απαντηθούν!!

Να σας θυμίσω ότι ο Ιούδας ο Ισκαριώτης ζούσε σε **καθημερινή επαφή** με το Λόγο του Θεού κι όμως πέθανε και πήγε στην Κόλαση και ο Ιησούς είπε: «Θα ήταν καλύτερα γι' αυτόν, να μην είχε γεννηθεί» (Μάρκος 14:21) Οι Φαρισαίοι –οι πιο

θηρσκευόμενοι άνθρωποι στην εποχή τους- φορούσαν το λόγο του Θεού στους βραχίονες τους και μπορούσαν να μάθουν ολόκληρα τεμάχια απ' την Αγία Γραφή, αλλά παρ' όλα αυτά ήταν πολύ μακριά απ' την Βασιλεία του Θεού.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι **μόνο** όταν το Άγιο Πνεύμα, αγγίξει την καρδιά του ακροατή, τότε μόνο μπορεί αυτός να σωθεί. Γι αυτό πρέπει να προσευχηθούμε να είναι αποτελεσματικός ο λόγος του Θεού στις ζωές αυτών που τον ακούνε.

Αν θέλουμε πραγματικά να δούμε πολλούς ανθρώπους να σώζονται, τότε πρέπει να προσευχηθούμε για **αναζωπύρωση**. Το κλασσικό εδάφιο αυτής της αναζωπύρωσης ξεκινάει ως εξής: «Και ο λαός αυτός που φέρει το όνομά μου, προσευχηθούν με ταπείνωση και ...» (Β Χρονικών 7:14). Ο τρόπος που προσευχόμαστε εδώ είναι η ικεσία. –προσευχόμαστε για τους άλλους. Μόνο μετά που προσευχήθηκε ο Ιώβ για τους φίλους του άλλαξε ο Θεός δραματικά την κατάσταση του. (Ιώβ 42:10)

Κατά τη διάρκεια της αναζωπύρωσης, όλες οι προσευχές είναι σχεδόν **πάντα** για τους άλλους. Ο Duncan Campbell περιγράφει την αναζωπύρωση ως: «**άνθρωποι εμποτισμένοι με το Θεό**» (Edwards 26). Όταν οι άνθρωποι είναι εμποτισμένοι με το Θεό, σκέπτονται περισσότερο για τους άλλους παρά για τους εαυτούς τους. Το πάθος Του Θεού για ψυχές γίνεται και δικό τους!!

Δείτε πώς περιγράφει ο Finney την επικράτηση της προσευχής σε καιρούς αναζωπύρωσης: «Έχω πει, συχνά, ότι το πνεύμα της προσευχής που εξαπλώθηκε στους καιρούς αναζωπύρωσης ήταν ένα πολύ **χαρακτηριστικό στοιχείο**. Ήταν κοινό για νέους στην πίστη ανθρώπους να εμμένουν στην προσευχή. Σε μερικές περιπτώσεις προσεύχονταν για νύχτες ολόκληρες έως ότου το σώμα τους να εξασθενήσει αρκετά, **για να έρθουν οι ψυχές** στο Θεό. Υπήρχε μεγάλη επιρροή του Αγίου Πνεύματος στο νου των χριστιανών. Έμοιαζαν σαν να κουβαλούσαν πάνω τους το βάρος των μη σωσμένων ψυχών. Ήταν πολύ κοινό όταν πιστοί μαζευόταν σε ένα μέρος, αντί να μιλάνε, να είναι σε στάση προσευχής.

Όχι μόνο οι συγκεντρώσεις προσευχής αυξάνονταν και είχαν ευρύ κοινό, αλλά υπήρχε ένα δυναμικό πνεύμα προσευχής. Οι χριστιανοί προσεύχονταν πολύ και μάλιστα πολλοί απ' αυτούς περνούσαν ώρες ολόκληρες προσευχόμενοι μόνοι τους. Υπήρχαν επίσης και οι περιπτώσεις που μερικοί έπαιρναν την υπόσχεση: «αν δύο από σας συμφωνήσουν στη γη για ένα πράγμα που θα ζητήσουν, ο ουράνιος Πατέρας μου θα τους το κάνει» (Ματθαίος 18:19) και έκαναν **κάποιο συγκεκριμένο άτομο** αντικείμενο προσευχής και ήταν υπέροχο το πώς η προσευχή τους ήταν αποτελεσματική. Οι απαντήσεις στις προσευχές είχαν **πολλαπλασιαστεί καταπληκτικά** σε τέτοιο βαθμό, που κανείς δε μπορούσε να ξεφύγει τον έλεγχο του Θεού και τις συχνότερες απαντήσεις προσευχών.»(Finney 141-42)

Μία γρήγορη ματιά στις κατά καιρούς αναζωπυρώσεις αποκαλύπτει ότι εκατοντάδες, χιλιάδες ακόμα και εκατομμύρια ψυχές επιστρέψαν στον Χριστό. Ο Jonathan Edwards θεωρούσε την αναζωπύρωση το **μεγάλο μέσο** που χρησιμοποιεί ο Θεός για να επεκτείνει την Βασιλεία Του. Αν θέλετε λοιπόν να δείτε ψυχές να σώζονται, **προσευχηθείτε για αναζωπύρωση!!!**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΜΑΧΗ

Ο πρώτος στόχος στην προσευχή γι' αυτούς που δεν έχουν σωθεί **δεν είναι** να πείσουμε το Θεό να τους σώσει, γιατί ο Θεός δεν θέλει κανένας να χαθεί (*Β' Πέτρου 3:9*). Για το σκοπό αυτό μάλιστα έστειλε τον Ιησού να πεθάνει για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων (*Α' Ιωάννου 2:2*). Εκείνο στο οποίο πρέπει να επικεντρωθούμε είναι ο πνευματικός πόλεμος, το να ελευθερωθούν οι άνθρωποι από τη δαιμονική επιρροή που τους κρατάει, ώστε να μπορέσουν να σωθούν.

Αν προσέξουμε πώς περιγράφεται στη Βίβλο η απελπιστική κατάσταση των χαμένων αμαρτωλών, θα βοηθηθούμε στο να κατανοήσουμε αυτή την τόσο βασική αλήθεια. Οι μη σωσμένοι είναι αιχμάλωτοι του σατανά, που αρνείται να τους αφήσει ελεύθερους (*Ησαΐας 14:17*), σκλάβοι κάτω από την εξουσία και δικαιοδοσία του (*Πράξεις 26:18*), τυφλωμένοι απέναντι στο μήνυμα του Ευαγγελίου (*Β' Κορινθίους 4:3-4*), ενεργώντας σύμφωνα με το πνεύμα του σατανά (*Εφεσίους 2:2*), κυριολεκτικά και απελπιστικά μέσα στην παρουσία του (*Α' Ιωάννου 5:19*), σκεύη για τη χρήση του ισχυρού (σατανά) (*Μαρκος 3:27*).

Μια λεπτομερέστερη παρατήρηση μερικών χωρίων θα μας δώσει μια πιο ζωντανή εικόνα. Για παράδειγμα, στο *Εφεσίους 2: 1-2* διαβάζουμε: «*Και εσάς όντας νεκρούς δια τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εξωποίησεν, εις τας οποίας περιπατήσατε ποτέ κατά το πλιτεύμα του κόσμου τούτου, κατά τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί τηνήμερον εις τους υιούς της απειθείας...*» Σύμφωνα με το εδάφιο αυτό, ο κάθε αμετανόητος αμαρτωλός κατευθύνεται από το πνεύμα του σατανά, βρίσκεται κυριολεκτικά κάτω από την επίδρασή του. Φυσικά, ο κάθε αμαρτωλός δεν το γνωρίζει αυτό και ούτε θα το παραδεχόταν, αν γινόταν να το μάθει. Νομίζει ότι είναι ελεύθερος (μέρος κι αυτό του σκοταδιού του), αλλά στην πραγματικότητα όλες του **οι ενέργειες υπαγορεύονται** από τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος.

Ας προσέξουμε και το χωρίο *Α' Ιωάν. 5:19*: «*Εξεύρομεν ότι εκ του Θεού είμεθα και ο κόσμος όλος εν τω πονηρώ κείται.*» Αυτό σημαίνει ότι όλος ο κόσμος, και κυρίως οι κάτοικοί του, βρίσκονται σαν στον πυθμένα μιας θάλασσας επιρροής του πονηρού. Η λέξη «**κείται**» σημαίνει σαν να βρίσκονται όλοι ξαπλωμένοι χάμου, σε πλήρη υποταγή, χωρίς μια προσπάθεια να σηκωθεί κάποιος, ίσως σαν σε κάποιο **ασυνείδητο λήθαργο**, οπωσδήποτε πάντως στα χέρια και στην εξουσία του σατανά. Αυτός, ο πονηρός, δεν έχει πια εξουσία επάνω στον κάθε πιστό χριστιανό, ο υπόλοιπος κόσμος όμως είναι **παραδομένος στα χέρια του**.

Το χωρίο *Μάρκος 3:27*, θεωρείται το πιο σημαντικό στη Γραφή, σχετικά με το πώς μπορούν να κερδηθούν οι ψυχές των χαμένων. Ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς λέει εδώ: «**Ουδείς δύναται να αρπάσει τα σκεύη του δυνατού, εισελθών εις την οικίαν αυτού, εάν πρώτον δεν δέσει τον δυνατόν. Και τότε θέλει διαρπάσει τα σκεύη αυτού.**» Τι θέλει αυτό το εδάφιο να μας πει; Ότι κανένας δεν μπορεί να σωθεί, αν κάποιος (ο Ιησούς) δεν τον ελευθερώσει από τη δαιμονική επιρροή που τον ελέγχει. Αυτό είναι το πρώτο και κύριο που πρέπει να γίνει. Για το έργο αυτό της απελευθέρωσης, η προσευχή παίζει ένα πολύ σημαντικό ρόλο.

Για να κερδηθεί ο πόλεμος για τη σωτηρία των ψυχών, υπάρχουν μερικά βασικά πράγματα που χρειάζεται να γίνουν: Το πρώτο είναι να χρησιμοποιήσουμε τα

δοσμένα από το Θεό όπλα μας. Όταν κλήθηκα να υπηρετήσω στο στρατό, ένα μέρος της εξάσκησής μου αφορούσε στην εκμάθηση της χρήσης των όπλων που έπρεπε να χρησιμοποιώ. Έπρεπε να μάθω να ξεμοντάρω και να συναρμολογώ ξανά το όπλο μου ακόμη και στα σκοτεινά, γιατί αυτή η γνώση θα μπορούσε να μου σώσει τη ζωή σε ώρα πολέμου.

Ο Θεός μας έχει εξοπλίσει με δυναμικά όπλα για να τα χρησιμοποιούμε στον πνευματικό πόλεμο. «*Διότι τα όπλα ημών δεν είναι σαρκικά, αλλά δυνατά συν Θεώ προς καθαίρεσιν οχυρωμάτων.*» (Β' Κορινθ. 10:4). Το πρόβλημά μας είναι ότι δεν έχουμε εξοικειωθεί με τα όπλα μας, ούτε έχουμε κατανοήσει τον πόλεμο.

Προτού όμως προχωρήσουμε στο να γνωρίσουμε καλύτερα τα όπλα μας και πώς να τα χρησιμοποιούμε, είναι ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε, ότι το πραγματικό πεδίο μάχης είναι η προσευχή, πολεμάμε προσευχόμενοι. **Η διεξαγωγή του πολέμου γίνεται στην προσευχή!!** Όταν δεν προσευχόμαστε, ο σατανάς νικάει μόνο και μόνο από την απουσία ή παραμέληση της προσευχής. Όταν όμως προσευχόμαστε, χάνει, γιατί η προσευχή τον καθιστά ανίσχυρο. Για ποιο λόγο άλλωστε, ο Θεός μας παροτρύνει μέσα από το Λόγο Του, να προσευχόμαστε **αδιαλείπτως**; (Α' Θεσσ. 5:17). Γιατί οι απόστολοι έπρεπε να **εμμένουν** στην προσευχή, παράλληλα με τη διακονία του λόγου; (Πράξ. 6:4).

Όπως τα όπλα του φυσικού πολέμου, πολυβόλα, όλμοι, τανκς, κλπ., χρησιμοποιούνται το καθένα για κάποιο συγκεκριμένο σκοπό, κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τα πνευματικά. Ας εξοικειωθούμε, λοιπόν, με τα πιο δυναμικά μας όπλα, κι ας τα χρησιμοποιούμε καθώς προσευχόμαστε:

Το αίμα του Χριστού είναι το πρώτο από τα δυνατά μας όπλα. Στην Αποκάλυψη 12:11 διαβάζουμε: «*Και αυτοί ενίκησαν αυτόν δια το αίμα του Αρνίου...*» Μελετώντας το χωρίο *Εβραίους 2:4*, κατανοούμε γιατί η επίκληση του αίματος του Χριστού στην προσευχή μας έχει τόση δύναμη: «... *δια να καταργήσει δια του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι τον διάβολον...*». Καταργώ κάτι σημαίνει το ακυρώνω, του αφαιρώ κάθε ισχύ, το καθιστώ άχρηστο.

«Όταν ο σατανάς πέτυχε να καρφωθεί στο σταυρό ο αναμάρτητος Υιός του Θεού, κατέστρεψε μ' αυτό τον εαυτό του, καταργήθηκε. Δεν εκμηδενίστηκε σαν οντότητα, μα καταργήθηκε η εξουσία του και το φοβερότερο όπλο του, η δύναμη του θανάτου. Κάθε του διεκδίκηση για ό,τι είχε αρπάξει μέσα από την πτώση του Αδάμ, ακυρώθηκε. Ο σταυρός τού αφαιρέσει κάθε δικαίωμα, για ο,τιδήποτε, για οποιοδήποτε. Την εξουσία, που τώρα φαίνεται πως έχει, μπορεί να την εξασκεί μόνο μέσα από την εξαπάτηση, ξεγελώντας και παρασέρνοντας. Πραγματική εξουσία δεν έχει πια.» (Billheimer 31)

Επικαλούμενοι το αίμα του Χριστού, υπενθυμίζουμε στο σατανά και στους δαίμονές του, ότι έχουν ήδη νικηθεί. Αυτό είναι πολύ σημαντικό όταν πολεμάμε για σωτηρία ψυχών, γιατί το αίμα του Χριστού χύθηκε στον Γολγοθά για τον εξιλασμό κάθε ανθρώπου (Α' Ιωάνν. 2:2). **Παράνομα** κρατάει ο σατανάς στα δεσμά του τις ανθρώπινες ψυχές που έχει εξαπατήσει. Πόσο πρέπει να επιμείνουμε για την απελευθέρωση αυτών των ψυχών!

Το όνομα του Ιησού είναι ένα άλλο πολύ ισχυρό όπλο. Οι 70 μαθητές του Κυρίου, όταν επέστρεψαν από την πρώτη τους αποστολή, Του ανακοίνωσαν με χαρά: «*Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται εις ημάς εν τω ονόματί σου.*» (Λουκ. 10:17). Και για μας ισχύει αυτό το όπλο.

Υπάρχουν τρεις τουλάχιστον αιτιολογίες στη Γραφή, γιατί το όνομα του Κυρίου Ιησού έχει τόσο μεγάλη ισχύ στον πνευματικό χώρο: Πρώτο, επειδή είναι ο Κύριος όλης της **δημιουργίας**, σαν Δημιουργός της: «...*επειδή δι αυτού εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν ουρανοίς και τα επί της γης, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι, είτε*

κυριότητες, είτε αρχαί, είτε εξουσίαι, τα πάντα δι' αυτού και δι' αυτόν εκτίσθησαν.» (Κολ. 1:16).

Δεύτερο, με το **σταυρικό Του θάνατο** νίκησε και παγίωσε την κυριαρχία Του και πάνω στον καταπιεστή των ανθρώπων: «... δια να καταργήσει δια του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι τον διάβολον και ελευθερώσει εκείνους, όσοι δια τον φόβον του θανάτου ήσαν δια παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν.» (Εβρ. 2:14-15).

Και τρίτο, είναι Κύριος μέσα από την ανάσταση και τον **ενθρονισμό** Του στα δεξιά του Πατέρα Θεού: «*Όστις είναι εν δεξιά του Θεού, πορευθείς εις τον ουρανόν, και εις όν υπετάχθησαν άγγελιοι και εξουσίαι και δυνάμεις.» (Α΄ Πέτρ. 3:22).*

Εφ' όσον υπακούμε στο θέλημα του Θεού να μεσιτεύουμε για τους αμαρτωλούς, μπορούμε να χρησιμοποιούμε το Όνομα του Ιησού σαν όπλο μας, γιατί οι δαίμονες που τους κρατούν δέσμιους γνωρίζουν ότι δεν μπορούν ν' αντισταθούν στον Κύριο Ιησού.

Ο λόγος του Θεού είναι το άλλο ισχυρό όπλο μας, που πρέπει να χρησιμοποιούμε στις προσευχές μας. Όπως ήδη αναφέραμε σε προηγούμενο κεφάλαιο, το να προσευχόμαστε με λόγια της Γραφής είναι πολύ αποτελεσματικό. Ο λόγος του Θεού είναι «*η μάχαιρα του Πνεύματος*» (Εφεσίους 6:17).

Αφ' ότου ο σατανάς κατατροπήθηκε στον Γολγοθά κι απογυμνώθηκε από κάθε δύναμη κι εξουσία (Κολοσσαείς 2:15, Εβραίους 2:14), το μόνο μέσο που του μένει για να κυριαρχεί επάνω στους ανθρώπους είναι **το ψέμμα**. Με το ψέμμα τα έχει καταφέρει να εξαπατήσει και να παρασύρει στην πλάνη όλη την οικουμένη (Αποκάλυψις 12:9). Αλλά ο Λόγος του Θεού είναι η Αλήθεια, και μπροστά στην αλήθεια δεν μπορεί ποτέ, **σε καμιά περίπτωση**, να σταθεί το ψέμμα. Αν χρησιμοποιούμε συνεχώς τον Λόγο του Θεού στην πολεμική προσευχή, θα δούμε να σώζονται ψυχές!

Και **η δοξολογία** είναι πολύ ισχυρό όπλο. Όταν αρχίζουμε να δοξάζουμε το Θεό, έρχεται να ελέγξει Αυτός την κατάσταση. Τι πιο θαυμάσιο από το να έχουμε τον Αρχηγό του στρατεύματος μέσα στην ώρα της μάχης! Μια υπέροχη μαρτυρία για τη δύναμη της δοξολογίας είναι η περίπτωση του Ιωσαφάτ, που αναφέρεται στο Β΄ Χρονικών, κεφάλαιο 20. Όταν το βασιλείο του Ιούδα δεχόταν επίθεση από πολλά έθνη και η κατάσταση ήταν απελπιστική ο βασιλιάς Ιωσαφάτ κάλεσε τον λαό να «*νηστεύσει και να προσευχηθεί*». «*και ότε ήρχισαν να ψάλλωσι και να υμνώσιν, ο Κύριος έστησεν ενέδρας εναντίοντων υιών Αμμών, Μωάβ, και των εκ του όρους Σηείρ, των ελθόντων κατά του Ιούδα, και εκτυπήθησαν.* (χωρ. 22)

Πολλοί από εμάς δεν έχουν ακόμη εμπειρία της δύναμης που εμπεριέχεται στη δοξολογία, όταν πολεμάμε για ψυχές. Μήπως αυτό οφείλεται στο ότι δεν έχουμε χρησιμοποιήσει πολύ αυτό το όπλο, ώστε να καταλάβουμε την αξία του; Ας δούμε τι αναφέρει ο Francis McGaw για το ρόλο της δοξολογίας στον αγώνα του John Hyde για σωτηρία ψυχών: «*Θυμάμαι ότι ο John μου είχε πει, πως όποτε συνέβαινε να παρουσιαστεί μια μέρα, που δεν θα κέρδιζε ούτε μια από τις 4 ψυχές που καθημερινά έπρεπε να φέρνει στον Χριστό, ένιωθε τέτοιο βάρος, που δεν μπορούσε ούτε να φάει ούτε να κοιμηθεί. Τότε έπεφτε στα πόδια του Κυρίου, για να του φανερώσει τι τον εμπόδισε απ' αυτή την ευλογία. Χωρίς εξαίρεση, το εμπόδιο ήταν πάντα η έλλειψη δοξολογίας στη ζωή του.* Αυτό, που ο Λόγος του Θεού μας το υποδεικνύει επανειλημμένα, **έχει πολύ μεγάλη σημασία!** Ο John ζητούσε τότε συγχώρηση και καθαριζόταν με το αίμα του Χριστού. Στη συνέχεια ζητούσε από τον Κύριο να του ανανεώσει το χάρισμα της δοξολογίας. Άλλαξε τη στάτη με το στεφάνι της δόξας και την κακοκεφιά με το λάδι της χαράς του Κυρίου, το πνεύμα της θλίψης με το

ένδυμα της δοξολογίας, και καθώς δόξαζε, ο Θεός του **χάριζε διπλάσιο αριθμό ψυχών**, για ν' αναπληρωθεί ο χαμένος χρόνος. (Carré 39).

Η νηστεία, αν και πολύ αποτελεσματικό όπλο, είναι από τα λιγότερο χρησιμοποιημένα. Το έχουν ονομάσει «η πιο δραστική δύναμη» που έχουμε στη διάθεσή μας. Κατά τη γνώμη μου, η νηστεία τουλάχιστον **δεκαπλασιάζει** τη δύναμη της προσευχής μας!

Ο σκοπός στον πνευματικό πόλεμο είναι να νικηθεί ο εχθρός, και η νηστεία συντελεί πολύ στην επίτευξή του. Ας προσέξουμε το χωρίο *Ησαΐας 58:6*: «*Η νηστεία την οποία εγώ έκλεξα, δεν είναι αυτή; Το να λύεις τους δεσμούς της κακίας, το να διαλύεις τα βαρέα φορτία, και το να αφήνεις ελεύθερους τους καταδεδυναστευμένους, και το να συντρίβεις πάντα ζυγόν;*» Σε μια περίπτωση που οι μαθητές του Κυρίου δεν ήταν σε θέση να εκβάλλουν το δαιμόνιο που βασάνιζε ένα παιδί, ο Ιησούς τους είπε: «*Τούτο το γένος δεν δύναται να εξέλθει δι' ουδενός άλλου τρόπου, ειμή δια προσευχής και νηστείας.*» (Μάρκος 9:29).

Η αγάπη είναι επίσης ένα από τα όπλα που ενεργούν δυναμικά στον πνευματικό χώρο. Εκείνον που αγαπά τον Κύριο με όλη του την ύπαρξη κι αγαπά και τις ψυχές που χάνονται όπως αγαπά τον εαυτό του, τίποτε δεν μπορεί να τον σταματήσει. Στην *Αποκάλυψη 12:11* διαβάζουμε: «*Και αυτοί ενίκησαν αυτόν δια το αίμα του Αρνίου, και δια τον λόγον της μαρτυρίας αυτών και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου.*»

Αν αγαπάς κάποιον πολύ δυνατά, θα κάνεις τα πάντα για να μην πάει στην Κόλαση. Η αγάπη ποτέ δεν παραιτείται. «*Πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει.... ΟΥΔΕΠΟΤΕ εκπίπτει.*» (Α' Κορινθίους 13:7).

Τι συμβαίνει λοιπόν, όταν προσευχόμαστε χρησιμοποιώντας τα όπλα που μας έδωσε ο Θεός; Διαβάζουμε στο *B' Κορινθίους 10:4-5*: «*Διότι τα όπλα του πολέμου ημών δεν είναι σαρκικά, αλλά δυνατά συν Θεώ προς καθαίρεσιν οχυρωμάτων. Επειδή καθαιρούμεν λογισμούς και παν ύψωμα επαιρόμενον εναντίον της γνώσεως του Θεού και αιχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού.*»

Τα όπλα αυτά που χειριζόμαστε στην προσευχή, είναι φτιαγμένα για να γκρεμίζουν οχυρώματα, να καθαιρούν τους λογισμούς και να αιχμαλωτίζουν τη σκέψη. Τα οχυρώματα είναι η νοοτροπία των ανθρώπων, όταν αυτή στρέφεται ενάντια στο Λόγο και το θέλημα του Θεού. Το πεδίο της μάχης είναι ο ανθρώπινος νους κι εκεί έχουμε ν' αντιμετωπίσουμε τη νοοτροπία, τις προκαταλήψεις και τις αντιλήψεις του καθενός.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να το κατανοήσουμε αυτό, γιατί ό,τι ελέγχει τον νου, αυτό ελέγχει ολόκληρο τον άνθρωπο. Όσο ο σατανάς εξακολουθεί να ελέγχει τον νου ενός ανθρώπου, είναι σε θέση να τον κρατάει μακριά από τη σωτηρία του. Ο μόνος τρόπος για να το καταφέρει αυτό, είναι να τον κρατάει τυφλωμένο ως προς το Ευαγγέλιο, γιατί αν ο νους του ανθρώπου φωτιστεί, δεν θα του είναι δύσκολο να προτιμήσει τον ουρανό από την Κόλαση και τον Χριστό από το σατανά. Όταν η λεγεώνα των δαιμονίων έφυγε από τον Γαδαρηνό, και μπορούσε να σκεφτεί ελεύθερα, όχι μόνο διάλεξε να ακολουθήσει τον Χριστό αλλά έγινε και πειστικός μάρτυρας γι' Αυτόν.

«Από την πλευρά του Θεού ο άνθρωπος είναι το πιο ελεύθερο πλάσμα, απόλυτα, τέλεια ελεύθερος. Από την άλλη πλευρά ο άνθρωπος είναι το πιο σκλαβωμένο στον διάβολο πλάσμα, ενόσω κυριαρχούν επάνω του η αμαρτία, ο εγωισμός και η προκατάληψη. Ο σκοπός της προσευχής μας δεν είναι να καταπιέσουμε τη θέλησή του ανθρώπου και να του επιβληθούμε. Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Προσευχόμαστε για **να ελευθερωθεί** η θέλησή του από την επιρροή εκείνη που του την διαστρεβλώνει, για να φύγουν τα λέπια από

τα μάτια του και να καθαρίσει η πνευματική όρασή του. Αν ελευθερωθεί και μπορέσει να δει καθαρά και να σταθμίσει τα πράγματα χωρίς προκατάληψη, τότε μπορούμε να περιμένουμε ότι θα χρησιμοποιήσει την ελεύθερη θέλησή του για να διαλέξει το μόνο σωστό. Η προσευχή μας ας είναι «...Ρύσαι αυτόν από τον πονηρού...» κι επειδή ο Ιησούς έχει νικήσει τον πονηρό που τον αιχμαλώτισε, τα δεσμά της ψυχής αυτού του ανθρώπου θα λυθούν. Να είμαστε σίγουροι, **χωρίς καμιά αμφιβολία**, ότι θα σωθούν τα πρόσωπα, για τα οποία ο Θεός μας βάζει βάρος προσευχής. Η προσευχή στο Όνομα του Ιησού διώχνει τελικά τον εχθρό από το πεδίο μάχης της διάνοιας του ανθρώπου, για να μπορέσει αυτός ελεύθερα να κάνει τη σωστή εκλογή.» (Gordon 192-94)

Εφ' όσον ο Θεός χρησιμοποιεί τις προσευχές μας για να γκρεμιστούν τα οχυρώματα του εχθρού, καλό θα ήταν να εξετάσουμε και πώς ο σατανάς χρησιμοποιεί μερικά από τα οχυρώματα αυτά, για να κρατήσει τους ανθρώπους μακριά από τη σωτηρία τους.

Το ισχυρότερο απ' όλα τα οχυρώματα είναι **η απιστία**, κι αυτό ισχύει για κάθε άνθρωπο, είτε σωσμένο είτε όχι! Τον χριστιανό, το οχύρωμα της απιστίας τον εμποδίζει ν' ανταποκριθεί σε ορισμένες αλήθειες του Λόγου του Θεού και τον κάνει αδύναμο και αναποτελεσματικό για τη Βασιλεία του Θεού. Τον μη σωσμένο, τον εμποδίζει να δεχτεί τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό του Σωτήρα και Κύριο. Επειδή η απιστία στον Θεό είναι ο **βασικός** λόγος που οδηγεί έναν άνθρωπο στην Κόλαση, για τον σατανά είναι οχύρωμα **ανεκτίμητης** αξίας και για να το φρουρήσει όσο πιο καλά μπορεί, κατασκευάζει γύρω του διάφορα άλλα μικρότερα, αλλά αποτελεσματικά οχυρώματα. Κάθε είδους νοοτροπία, που είναι αντίθετη με το θέλημα και τον Λόγο του Θεού, τον εξυπηρετεί σ' αυτό.

Για παράδειγμα, όταν ο πλούσιος νέος πήγε στον Ιησού ρωτώντας μ' ενδιαφέρον πώς θα κληρονομούσε την αιώνια ζωή, ο Κύριος **δεν άρχισε** να του εξηγεί τι είναι και πώς γίνεται η σωτηρία. Του είπε μόνο να μοιράσει τα πλούσια υπάρχοντά του στους φτωχούς και να Τον ακολουθήσει. Ο πλούσιος αυτός νέος έφυγε τότε σκυθρωπός, χωρίς τη σωτηρία για την οποία ρωτούσε. Ο Ιησούς ήξερε, ότι τον έλεγχο στην καρδιά και στον νου του, τον είχε η αγάπη του πλούτου, **η πλεονεξία**, και αυτό ήταν που τον εμπόδιζε να σωθεί. Αν αυτό το οχυρό δεν έσπαζε μέσα του, όλο το Ευαγγέλιο δεν θα τον ωφελούσε (*Μάρκος κεφ. 10*).

Το οχυρό για την Σαμαρίτιδα γυναίκα ήταν η **σαρκική επιθυμία**. Συζυτούσε με τον Κύριο για κοινωνικά και ιστορικά θέματα και απεύθυνε το κύριο θέμα της ζωής της. Όταν όμως ο Χριστός την μίλησε για τους πέντε γάμους της και την συμβίωσή της με τον έκτο, τότε είχε την προσοχή της. Το οχυρό της κατέρρευσε και σώθηκε με θαυμάσιο τρόπο. (Ιωάννης 4)

Ο σατανάς χρησιμοποιεί συχνά **την πικρία** για να μπλοκάρει την αλήθεια της αγάπης του Θεού και να εμποδίσει τον άνθρωπο να την αποδεχτεί. Για παράδειγμα, αν ένα μικρό παιδί υποστεί σεξουαλική κακοποίηση κι ακούσει, μετά από χρόνια, το μήνυμα του Ευαγγελίου, θα του είναι δύσκολο ν' ανταποκριθεί, αν δεν ξεπεραστεί το οχύρωμα της πικρίας του.

Ακόμη πιο δύσκολο είναι να κερδηθούν οι ομοφυλόφιλοι στον Χριστό, όχι επειδή ο Θεός δεν τους αγαπάει ή δεν έχει το Ευαγγέλιο τη δύναμη ν' αλλάξει τη ζωή τους, αλλά επειδή το οχύρωμα του πάθους τους είναι τόσο ισχυρό, και υπάρχουν τόσες υποτροπές, που χρειάζεται πολύ βάρος προσευχής, νηστεία, πίστη, επιμονή κλπ, κάτι που δύσκολα το αντέχει κανείς μέχρι τέλους. Κατά κανόνα απογοητευόμαστε και σταματάμε προτού πλησιάσουμε στην νίκη.

Κάποτε, ενώ προσευχόμουν για ένα πρόσωπο, ζήτησα από τον Κύριο να μου αποκαλύψει τι ήταν αυτό που τον κρατούσε μακριά του. Τότε μου ήρθε έντονα

στον νου η λέξη «κυριαρχικό πνεύμα». Δεν μπορούσα να καταλάβω τι να σήμαινε αυτό. Καθώς όμως άρχισα να τον γνωρίζω καλύτερα, κατάλαβα ότι ήθελε να ελέγχει το κάθε τι που ήταν στη σφαίρα της επιρροής του και το έκανε αδίστακτα. Τότε κατάλαβα, ότι αυτό το «κυριαρχικό πνεύμα» ήταν πράγματι το οχύρωμά του, γιατί πώς θα μπορούσε ν' αφήσει τον έλεγχο της ζωής του και των άλλων, στον Χριστό;

Δεν είναι στα πλαίσια του βιβλίου αυτού να κάνουμε μια επισταμένη και βαθειά μελέτη ως προς τα οχυρώματα. Λίγα μόνο θα ήθελα ακόμη να πω σε όσους έχουν αναλάβει αγώνα προσευχής για κάποιο εξαρτημένο από ναρκωτικά ή αλκοόλ πρόσωπο. Η εξάρτηση αυτή είναι μια μάσκα, που κατά κανόνα κρύβει την πραγματική αιτία. Το πραγματικό πρόβλημα βρίσκεται κυρίως σε κάποια ζημιά που έχει υποστεί το «εγώ» του ατόμου, για παράδειγμα σε ό,τι αφορά την αυτοεκτίμηση ή την εικόνα που έχει για τον εαυτό του, και τα οποία έχουν από κάποια αιτία επηρεαστεί. Μπορεί ν' αντιμετώπισε απόρριψη, κακοποίηση, υπερπροστασία ή πλήρη έλλειψη ελέγχου, ή κάποια άλλη λανθασμένη συμπεριφορά στη ζωή του. Η εξάρτηση απλά καλύπτει και περιπλέκει το πρόβλημα. Ζητήστε λοιπόν από τον Κύριο να σας αποκαλύψει τη ρίζα του προβλήματος, για να μπορέσετε να κερδίσετε την νίκη.

Κάποτε, ο Eddie Smith δεν ήξερε πώς να βοηθήσει, στην συμβουλευτική του, μια γυναίκα. Ζήτησε λοιπόν από τον Κύριο να του αποκαλύψει τι θα έπρεπε να ξέρει για την περίπτωση της. Τότε ο Κύριος τον οδήγησε να τη ρωτήσει τι σχέση είχε με τους φολκλορικούς χορούς «Western». Μόλις το άκουσε αυτό, η γυναίκα ξέσπασε σε κλάματα και φώναξε: «Ποιός σου το είπε αυτό;» Στη συνέχεια βγήκε στο φως η ιστορία της: Όταν ήταν 15 χρόνων, πήγε απρόθυμα παρασυρμένη από την παρέα της να παρακολουθήσει αυτούς τους χορούς (κάτι σαν τοπικό πανηγύρι της περιοχής που ζούσε). Εκεί είδε το δάσκαλο που τους έκανε κατήχηση στην εκκλησία, να τριγυρίζει μεθυσμένος τρικλίζοντας. Αυτό την έκανε να γυρίσει την πλάτη της στο Θεό, λέγοντάς Του, πως αν αυτό είναι ο Χριστιανισμός, δεν τον χρειάζεται. «Από τότε,» εξομολογήθηκε η γυναίκα, «η ζωή μου έγινε Κόλαση. Κατέληξα στο αλκοόλ και κρυφά έπαιρνα και ναρκωτικά όποτε μπορούσα. Χώρισα κάμποσες φορές κι είμαι πολύ δυστυχισμένη.» Γνωρίζοντας τώρα τη ρίζα του προβλήματός της, ο Eddie ήξερε πώς να προσευχηθεί γι' αυτήν και την οδήγησε στην απελευθέρωση του Χριστού. (Smith 71-73).

Υπάρχουν εκατοντάδες οχυρά, που ο σατανάς τα χρησιμοποιεί για να προστατεύουν το μεγαλύτερο απ' όλα, το οχυρό της απιστίας. Υπάρχει όμως στη ζωή του κάθε ανθρώπου ένα πολύ συγκεκριμένο οχυρό, που θα το ονομάσουμε «**το κλειδί**», και το οποίο είναι το ειδικό εμπόδιο που τον κρατάει μακριά από τη σωτηρία του. Η μάχη **δεν πρέπει ποτέ** να επικεντρώνεται γύρω από τις πολλές και διάφορες αμαρτίες, όσες κι αν έχει το άτομο που μας απασχολεί, αλλά μάλλον γύρω απ' αυτό το σημείο «**κλειδί**». Αυτό το συγκεκριμένο οχυρό είναι και το ιδιαίτερο όπλο, από το οποίο εξαρτάται ο ισχυρός, κι αν του αφαιρεθεί, πάει, νικήθηκε, και το πρόσωπο που κρατούσε αιχμάλωτο πορεύεται πια ελεύθερο (Λουκάς 11:21-22).

Ένα άλλο εξαιρετικά σημαντικό στοιχείο στον πνευματικό αγώνα για τη σωτηρία ψυχών, είναι η **εξάσκηση της εν Χριστώ εξουσίας μας**. Είναι κάτι ανεκτίμητο, αυτό που μας έχει δώσει ο Χριστός (Ματθαίος 18:18-20), μα πρέπει να το χρησιμοποιούμε. «Οι δυνάμεις του σκότους συντρίβονται μπροστά στη δύναμη που έχει το αίμα του Χριστού, κι αν κάνουμε χρήση της εξουσίας που έχουμε όταν είμαστε «εν Αυτώ», τότε δεν θα μπορέσουν για πολύ ν' αντισταθούν. Ο Θεός μας κάλεσε να γίνουμε όργανα του θελήματός Του, για να εκφραστεί μέσα από μας η εξουσία και η δόξα Του. Ας πάρουμε με πίστη τη θέση που μας δίνει κι ας παραμείνουμε σ' αυτήν σταθερά, ανεξάρτητα από την επίθεση ή την αντίσταση του

εχθρού. Τότε ο Θεός θα μπορέσει να ενεργήσει μέσα από μας πράγματα που δεν τα έχουμε ποτέ ονειρευτεί.» (Epp 108-10)

Όλες οι ψυχές ανήκουν δικαιοματικά στον Χριστό, επειδή Αυτός σταυρώθηκε στον Γολγοθά για τον εξιλασμό τους (*Α΄ Ιωάννου 2:2*). Ο σατανάς παράνομα και με τη βία, εξακολουθεί να κρατάει αμέτρητες ψυχές, αποκλείοντάς τους την έξοδο προς την ελευθερία. Το δικό μας μέρος τώρα, είναι να πάρουμε τα δικαιώματα που μας έδωσε ο Χριστός, δικαιώματα του θρόνου Του, και ν' απαιτήσουμε την απελευθέρωση των ψυχών, για τις οποίες προσευχόμαστε, πάνω στη βάση του αίματος του Χριστού και την δοσμένη απ' Αυτόν εξουσία.

Δεν υπάρχει λόγος για **μια ψυχή** να χαθεί και ένας από τους κύριους λόγους να είναι ότι δεν ζητήσαμε από τον Κύριο επίμονα να καταλύσει την δύναμη του Σατανά από επάνω του.

Στα τέλη του 2^{ου} Παγκόσμιου πολέμου, ο στρατηγός Jonathan Wainwright μαζί με άλλους συναγωνιστές του, βρισκόταν αιχμάλωτος πολέμου στην Φορμόζα. Τα γεγονότα οδήγησαν στην παράδοση της Ιαπωνίας, αλλά οι αιχμάλωτοι στην Φορμόζα δεν το ήξεραν, γιατί οι φρουροί τους δεν τους το είχαν πει. Ώσπου μια μέρα προσγειώθηκε εκεί ένα συμμαχικό αεροπλάνο, με την είδηση της νίκης. Τότε ο στρατηγός Wainwright παρουσιάστηκε στον διοικητή του στρατοπέδου και του είπε: «Ο δικός μου αρχιστράτηγος νίκησε τον δικό σας. Τώρα αναλαμβάνω εγώ καθήκοντα!»

Αυτό πρέπει να κάνουμε κι εμείς. Ν' ανακοινώσουμε στον ισχυρό (δαίμονα) που κρατάει αιχμάλωτα τα πρόσωπα, για τα οποία προσευχόμαστε, ότι «ο δικός μας Αρχιστράτηγος έχει κατανικήσει τον δικό τους» και ν' απαιτήσουμε την απελευθέρωση των αιχμαλώτων. Αν **επιμείνουμε** σ' αυτή τη θέση, θα **υποχωρήσει**.

Το τελευταίο εξαιρετικά σημαντικό στοιχείο που θ' αναφέρουμε, όσον αφορά στον αγώνα προσευχής για τη σωτηρία ψυχών, είναι η **διαρκής και σταθερή αντίσταση στον εχθρό**. Έχουμε λάβει οδηγίες από τη Γραφή να φορούμε την πανοπλία του Θεού (*Εφεσίους 6:10-18*), ώστε να μπορούμε να σταθούμε «εναντίον εις τας μεθοδίας του διαβόλου» για να είμαστε σε θέση ν' αντισταθούμε «εν τη ημέρα τη πονηρά». Αν αρχίσουμε σοβαρά να εκζητούμε τη σωτηρία κάποιων ψυχών, ο σατανάς θα προκαλέσει δύσκολες καταστάσεις στη ζωή μας ή στη ζωή εκείνων για τους οποίους προσευχόμαστε, με σκοπό να μας αποτρέψει από την προσπάθειά μας. Έτσι εξηγείται και γιατί χειροτερεύει, αντί να καλυτερεύει, η συμπεριφορά κάποιου για τον οποίο έχει αρχίσει να γίνεται προσευχή. Ο σατανάς προσπαθεί να μας αποθαρρύνει από την προσευχή, καθώς αισθάνεται ότι η ψυχή, για την οποία προσευχόμαστε, πάει να του ξεφύγει.

Στην περίπτωση αυτή, το να αντισταθούμε στο διάβολο σημαίνει να μην αφήσουμε τις αρνητικές καταστάσεις, τις περιστάσεις κλπ. να μας επηρεάσουν, αλλά να επιμείνουμε ένθερμα στην προσευχή μας. Όταν λέμε ότι ένα υλικό είναι ανθεκτικό στη φωτιά, σημαίνει ότι η φωτιά δεν μπορεί πια να το επηρεάσει. Το ίδιο ισχύει και για το υλικό που είναι ανθεκτικό στο νερό. Το να αντιστεκόμαστε στον σατανά σημαίνει να γίνουμε με τέτοιο τρόπο ανθεκτικοί, που τίποτε να μην μας επηρεάζει από τη θέση της πίστης στην προσευχή μας για τη σωτηρία του προσώπου που αγαπάμε.

Μια πράγματι θαυμαστή αληθινή ιστορία περιγράφει ο Charles Blanchard, πρόεδρος του Wheaton College στο βιβλίο του *Getting Things From God*, αναφέρει ότι μια γυναίκα που προσευχόταν για **27** χρόνια για τον άνδρα της, τον σιδηροδρομικό υπάλληλο, μετά από αρρώστια του και τον θάνατο του που βεβαιώθηκε από τον γιατρό της και άλλους 7 γιατρούς, αρνήθηκε να δεχτεί την τελεσίδικη απόφαση λέγοντας ότι ο Θεός την **είπε** ότι θα σωθεί πριν πεθάνει.

Μάλιστα για τις επόμενες 13 ολόκληρες ώρες προσευχόταν δίπλα στο νεκροκρέββατο, λέγοντας στο παραλήρημα της προσευχής της ότι ο Θεός δεν θα τον πάρει αν δεν σωθεί. Στην 13 ώρα και ενώ ετοιμαζόνταν οι υπεύθυνοι του νοσοκομείου να την βγάλουν έξω, ο άνδρας της άνοιξε τα μάτια του και της είπε ότι θέλει να πάει σπίτι. Οι γιατροί μουνδιασμένοι από αυτό που ελάμβανε χώρα μπροστά τους την είπαν ότι θα ήταν αυτοκτονία να τον πάρει σπίτι. Αυτή τους είπε ότι είχαν την ευκαιρία τους, αλλά τώρα θα τον έπαιρνε σπίτι. Ο άνδρας της πίστεψε στον Χριστό και συνέχισε να ζει και να διηγείται την ιστορία του στους συναδέλφους του στον σιδηρόδρομο. (Blanchard 94-95)

Δυο λόγοι υπάρχουν, που μπορεί να κάνουν αναποτελεσματική την προσευχή μας για τη σωτηρία κάποιου προσώπου: Ο ένας είναι να υπάρχει αμαρτία ή απιστία. Ο άλλος είναι να εμποδίζει ο σατανάς με κάποιο τρόπο την απάντηση. Αν όμως εφαρμόζουμε στη ζωή μας το εδάφιο *Ιωάννης 15:7* «*Εάν μείνητε εν εμοί και οι λόγοι μου μείνωσιν εν υμίν, θέλετε ζητεί ό,τι αν θέλητε, και θέλει γίνει εις εσάς*» κι επιμείνουμε στην προσευχή, δεν θα καταφέρει ο σατανάς μέχρι τέλους να υπερισχύσει σε μια τέτοια πολεμική και άγια προσευχή.

Στη διεξαγωγή ενός πολέμου ο σχεδιασμός είναι απαραίτητος. Οι στρατιώτες δεν μπορούν να τρέχουν οπουδήποτε και να χτυπούν στην τύχη. Το ίδιο ισχύει και για την πολεμική προσευχή για ψυχές. Χρειαζόμαστε στρατηγική. Η πιο τέλεια στρατηγική είναι ν' αφιερωνόταν **ολόκληρη η εκκλησία** στην προσευχή. Στην Εκκλησία των αποστολικών χρόνων γινόταν αυτό «*Πάντες ενέμενον ομοθυμαδόν εις την προσευχήν και την δέησιν...*» (*Πράξεις 1:14*) και είχαν θαυμαστά αποτελέσματα, την πλήρωση με Άγιο Πνεύμα και «*... προσετέθησαν εν εκείνη τη ημέρα έως τρεις χιλιάδες ψυχαί.*» (*Πράξεις 2:41*), και αλλού «*προσετέθησαν πέντε χιλιάδες ψυχαί*» (*Πράξεις 4:4*)

Σε μια άλλη περίπτωση τέτοιας συνολικής και ομόψυχης προσευχής «*... εσειέθη ο τόπος όπου ήσαν συνηγμένοι και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου και ελάλουν τον λόγον μετά παρρησίας*» (*Πράξεις 4:31*). Σαν επακόλουθο, ο θερισμός ψυχών ήταν πλούσιος: «*...προσετίθεντο... πλήθη ανδρών και γυναικών...*» (*Πράξεις 5:14*), «*και επληθύνετο ο αριθμός των μαθητών εν Ιερουσαλήμ σφόδρα. Και πολύ πλήθος των ιερέων υπήκουον εις την πίστιν.*» (*Πράξεις 6:7*), «*...πάντες οι κατοικούντες την Λύδδαν και τον Σάρονα... επέστρεψαν εις τον Κύριον.*» (*Πράξεις 9:35*). Και σε άλλα σημεία, στο βιβλίο των Πράξεων, συναντούμε παρόμοιες περιγραφές. Αν η σημερινή εκκλησία ακολουθούσε αυτό το παράδειγμα, σίγουρα θα είχαμε ανάλογα αποτελέσματα.

Μια άλλη πολύ αποτελεσματική στρατηγική είναι η δημιουργία **ομάδων προσευχής**, σε σπίτια ή σε χώρους που θα μπορούν να συμπροσεύχονται σε τακτική βάση. Η ομάδα θα μπορεί να έχει μια λίστα ατόμων που χρειάζονται σωτηρία, και να προσεύχεται επίμονα γι' αυτά, μέχρις ότου οδηγηθούν στον Χριστό.

Η Evelyn Christenson αναφέρει ότι πριν πάει ο Billy Graham για ευαγγελιστικές συναντήσεις στην Αγγλία, οργανώθηκαν ομάδες προσευχής από τρία άτομα συνήθως και ο καθένας τους έφερε από τρία άτομα για τα οποία θα προσεύχονταν για ένα χρόνο πριν από τις συναντήσεις αυτές. Πριν ακόμα φτάσει η ημερομηνία για τις συναντήσεις τα περισσότερα γκρουπ ανέφεραν ότι τα άτομα τους είχαν σωθεί πριν ακόμα έρθει ο Graham στην Αγγλία. Με πάνω από 7000 εκκλησίες που συνεργάστηκαν μαζί και διοργανώθηκαν οι τριάδες αυτές τα αποτελέσματα αυτών που αναγεννήθηκαν είχαν ξεπεράσει κάθε προσμονή. (Evelyn Christenson 110)

Η **συντροφική προσευχή** είναι μια άλλη αποτελεσματική στρατηγική. Είναι πρακτικά πιο εύκολο να συναντώνται τακτικά δυο-τρία πρόσωπα, απ' ό,τι ένα

μεγαλύτερο σύνολο ατόμων. Αν μάλιστα συμπροσεύχονται δυο σύζυγοι, αυτό θα έχει θαυμαστά αποτελέσματα, γιατί θα μπορούν να προσευχηθούν μαζί σε καθημερινή βάση, κι επιπλέον το βάρος για συγγενείς, φίλους κλπ. θα είναι και στους δυο το ίδιο. Αλλά και οποιοδήποτε ζευγάρι προσευχόμενων πιστών, θα φέρει ευλογημένα αποτελέσματα. Ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς εγγυάται, ότι αν δυο ή τρεις συμφωνήσουν για ένα αίτημα, αυτό θα τους απαντηθεί (Ματθαίος 18-19).

Τελειώνοντας θα αναφέρω μια ακόμη στρατηγική προσευχής για όσους προσεύχονται μόνοι: Είναι **η λίστα προσευχής**. Όπως χιλιάδες άλλοι πιστοί την έχω χρησιμοποιήσει κι εγώ για χρόνια, κι έχω δει πολλές ψυχές που σώθηκαν μ' αυτή τη μέθοδο. Θα αναφέρω και μια περίπτωση μέσα από την οποία ευλογήθηκα, πιστεύοντας ότι θα συμβεί το ίδιο και με σας:

Πριν χρόνια, στο Springfield του Illinois, ένας ευλογημένος χριστιανός μάζεψε γύρω του μια ομάδα προσευχής και τους έκανε την εξής πρόταση: Γράψτε απόψε τα ονόματα των ανθρώπων από την πόλη μας, που επιθυμείτε να σωθούν, και προσεύχεστε γι' αυτούς ονομαστικά τρεις φορές την ημέρα, μέχρις ότου απαντηθεί το αίτημά σας. Αν σας είναι δυνατόν, προσπαθήστε να τους μιλήσετε κι εσείς για τη σωτηρία τους.»

Στο Springfield ζούσε τότε μια ανάπηρη γυναίκα, που η φυσική της κατάσταση ήταν απελπιστική. Δεκαεφτά χρόνια ήταν κατάκοιτη, αυτό όμως δεν την εμπόδιζε να προσεύχεται για τη σωτηρία ψυχών. Όταν άκουσε για την πρόταση που έγινε στην ομάδα προσευχής, είπε: «Αυτό μπορώ κι εγώ να το κάνω!» Μπορούσε να χρησιμοποιεί μόνο το δεξί της χέρι κι απ' αυτή τη μεριά του κρεβατιού της είχαν ένα κατάλληλο τραπεζάκι για να γράφει. Ζήτησε χαρτί και μολύβι κι έγραψε τα ονόματα από 57 γνωστά της πρόσωπα που ήξερε ότι δεν είχαν σωθεί. Προσευχόταν για το καθένα ονομαστικά τρεις φορές την ημέρα. Τους έγραψε και γράμματα, όπου τους έλεγε πόσο ενδιαφερόταν γι' αυτούς. Ζήτησε κι από χριστιανούς φίλους, που μπορούσε να τους εμπιστευθεί, να πλησιάσουν αυτά τα πρόσωπα και να προσπαθήσουν να τους μιλήσουν για την μετάνοια και τη σωτηρία τους. Η γυναίκα αυτή είχε ακλόνητη πίστη στο Θεό. Με την ταπεινή, απόλυτη εξάρτησή της από τον Κύριο, μεσίτενε διαρκώς για τους μη σωσμένους. Και πράγματι, ήρθε μια ώρα που και τα 57 αυτά πρόσωπα είχαν ομολογήσει την πίστη τους στον Χριστό. (McClure 124-25).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

Δίδαξα αυτό το υλικό στην εκκλησία Crestview Baptist στο Farmerville, Louisiana το Μάιο του 2002. Ο ποιμένας, Wayne Whiteside, μου έγραψε ένα γράμμα που έλεγε: «Έχουμε δει οχυρώματα να καταλύονται από τις ζωές των ανθρώπων. Αυτό το υλικό που μοιράστηκες μαζί μας έχει ξεκινήσει μια επανάσταση στις ζωές αυτών που προσεύχονται στο Θεό για τις ζωές των μη σωσμένων.»

Ο Wayne έχει ένα ιδιαίτερο βάρος απ' το Θεό για τους θανατοποινίτες των φυλακών και ξοδεύει πολλή ώρα προσπαθώντας να τους κερδίσει στο Χριστό. Συνεχίζει την ιστορία του: «Η μεγάλη νίκη περιλαμβάνει ένα τέτοιο άτομο που εκτελέστηκε πρόσφατα σε μια φυλακή στο Huntsville, Texas. Ήταν πολύ αφοσιωμένος Μουσουλμάνος, ηθικά καλύτερος από κάθε χριστιανό που ξέρω. Δούλευα μαζί του για περίπου 2 χρόνια, μοιραζόμουν το ευαγγέλιο και ενθάρρυνα την εκκλησία μου να προσεύχεται γι αυτόν. – όλα μάταια. Μου έγραφε γράμμα και έκλεινε έτσι: «Ο Αλλάχ να είναι μαζί σου» Ποτέ δεν ένιωσα πιο απελπισμένος ή αβοήθητος.

Αλλά, 2 μήνες πριν την εκτέλεσή του το Σεπτέμβριο του 2002, ενθάρρυνα την εκκλησία μου να προσευχηθεί συγκεκριμένα να φύγει ο ισχυρός άντρας της λάθος θρησκείας και να κάνουν έκκληση για το αίμα του Ιησού Χριστού επάνω του. Αμέσως άρχισε να παρατηρείται μια αλλαγή. Άρχισε να παραδέχεται ότι ο Χριστός ήταν καλός δάσκαλος και τα γράμματά του τώρα τέλειωναν έτσι: «Ο Θεός να είναι μαζί σου»

Με προσκάλεσε να είμαι παρών στην εκτέλεσή του. Έκανα το ταξίδι στο Huntsville για να τον δω μια τελευταία φορά. Πόσο χάρηκα όταν με ρώτησε: «Τι πρέπει να κάνω για να εμπιστευτώ το Χριστό να με σώσει;» Στις 3:05 το απόγευμα ζήτησε απ' το Θεό να τον σώσει. 51 ώρες και 12 λεπτά μετά ήταν νεκρός. Μόλις 2 ώρες πριν την εκτέλεσή του, μου έκλεισε το μάτι και μου είπε: «Σ' αγαπώ και θα σε περιμένω στον Παράδεισο» Και οι τελευταίες λέξεις που είπε στη γη ήταν: «Ο Θεός συγχωρεί. Είναι ο πιο θαυμαστός!» Πέθανε με ένα ειρηνικό ύφος στο πρόσωπό του που ακόμα και ο διευθυντής της φυλακής το σχολίασε.

Όλα αυτά που κάναμε στην προσπάθειά μας να κερδίσουμε τον τρόφιμο στο Χριστό ήταν μάταια μέχρι που με τη βία διώξαμε τον ισχυρό άντρα της λάθος θρησκείας απ' τη ζωή του και ζητήσαμε το αίμα του Ιησού Χριστού επάνω του. Μετά είδαμε μία αλλαγή που συνέχισε στη ζωή του μέχρι που ήταν τόσο ανοιχτός, που μου ζήτησε πώς μπορεί να σωθεί. Είναι στον παράδεισο τώρα γιατί μάθαμε να προσευχόμαστε για τους μη σωσμένους- ειδικά στον τομέα του να διώχνουμε τον ισχυρό άντρα όπως είπε ο Ιησούς στον Μάρκο 3:27. Ευχαριστώ που μιλήσατε για την αλήθεια στη συγκέντρωσή μας. Ο Θεός να σας ευλογεί στις τελευταίες μέρες!»

Όταν προσευχόμαστε για τη σωτηρία κάποιου, ο Θεός είναι σαν να ζωγραφίζει έναν κύκλο γύρω απ' αυτόν τον άνθρωπο και μετά μπαίνει στον κύκλο μαζί του. Αυτό έγινε στον Ricky Gresham όταν η γυναίκα του, Helen και ο ποιμένας της Mickey Hudnall άρχισαν να προσεύχονται γι αυτόν. Να η ιστορία απ' την πλευρά του Ricky: «Τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο του 1990 πέρασα τις πιο μίζερες μέρες

και νύχτες της ζωής μου. Παρόλο που δεν το καταλάβαινα τότε, βρισκόμουν κάτω απ' τον έλεγχο του Αγίου Πνεύματος. Δεν ήξερα τι μου συνέβαινε τότε αλλά ξέρω ότι όπου κι' αν γυρνούσα ή ότι άκουγα εκείνους τους 2 μήνες αφορούσε το Θεό. Ανθρώπους που ήξερα για χρόνια μου μιλούσαν τώρα για το Θεό. Δεν μπορούσα να κρυφτώ πουθενά!

Θυμάμαι μια συγκεκριμένη μέρα την ώρα που εγώ και ο καλύτερός μου φίλος ήμασταν στο αυτοκίνητο του και ένας φίλος του μας σταμάτησε. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, άρχισε να μιλάει στον φίλο μου για το Θεό και να τον ενθαρρύνει να πιστέψει και να σωθεί. Για άλλη μια φορά έπρεπε να ακούσω κάτι για το Θεό. Δεν μπορούσα να κρυφτώ πουθενά! Καθόμουν εκεί στο αυτοκίνητο χωρίς να βγάζω μιλιά. Απ' τη μία ήθελα να ακούσω κι άλλα, απ' την άλλη ήθελα να φύγουμε. Μετά από το πεντάλεπτο που του μιλούσε και μου φάνηκε σαν μία ώρα έφυγε.

Όσο περνούσαν οι μέρες, ο Θεός εμφανιζόταν παντού, κάθε μέρα- ακόμα και στη δουλειά. Εκείνη την εποχή ήμουν αυτοαπασχολούμενος σε ένα μηχανουργείο. Ένας άντρας, μαύρος, ερχόταν και μιλούσαμε από καιρό σε καιρό. Την περίοδο που εγώ ήμουν κάτω απ' τον έλεγχο του Αγίου Πνεύματος, ήρθε στο μαγαζί. Επειδή ήμουν περήφανος, δεν ήθελα να ρωτήσω κάποιον που ξέρω για το Θεό. Τελικά, βρήκα το κουράγιο και τον ρώτησα για το Θεό. Αν και δεν ήμουν όμως έτοιμος για την απάντηση – αυτός ήταν!

Μου είπε: «Μισό λεπτό» και πήγε στο φορτηγό του και γύρισε με την Αγία Γραφή του που έμοιαζε 100 χρονών. Άρχισε να γυρνάει τις σελίδες της Αγίας Γραφής, διαβάζοντάς μου εδάφια. Δεν καταλάβαινα ακριβώς όλα αυτά που μου έλεγε αλλά θυμάμαι ένα πράγμα από τότε: «Πρέπει να ξαναγεννηθείς!». Επανέλαβε τη φράση πολλές φορές- δεν μπορούσα να την ξεχάσω!

Εκείνη την εποχή, κάτι με τραβούσε κοντά στο Θεό. Ήμουν πολύ περήφανος για να ζητήσω Αγία Γραφή από κάποιον κι έτσι έψαξα για τη λέξη «Χριστός» στην εγκυκλοπαίδεια και βρήκα μια εικόνα του Χριστού στο Σταυρό. Κάτι με τραβούσε σ' αυτήν την εικόνα. **Κάθε βράδυ πήγαινα και κοιτούσα κρυφά αυτήν την εικόνα.**

Τις επόμενες εβδομάδες, προσπαθούσα να αλλάζω τον εαυτό μου. Είχα φτάσει σε ένα σημείο στη ζωή μου, όπου δε μπορούσα να σταματήσω να βρίζω. Προσπαθούσα απεγνωσμένα να σταματήσω αλλά δε μπορούσα να το ελέγξω. Αντίθετα, με έλεγχε αυτό.

Μια μέρα στη δουλειά, όταν ήμουν μόνος, είπα στο Θεό: «Δεν το αντέχω άλλο αυτό, βοήθησέ με Θεέ μου. Δεν καταλαβαίνω ότι έκανε ο Χριστός για μένα στο Σταυρό, αλλά δείξε μου και θα σε ακολουθήσω.» Και από κείνη τη μέρα, κάτι άλλαξε μέσα μου. Δε σταμάτησα μόνο να βρίζω, αλλά έχασα και την επιθυμία να βρίζω- σαν να μην υπήρχαν πια αυτές οι λέξεις.

Έπρεπε να πω σε κάποιον τι μου συνέβαινε κι έτσι ζήτησα απ' τον ποιμένα αν θα μπορούσα να πω κάτι στην εκκλησία. Αυτό που ήξερα να πω στ' αλήθεια ήταν ότι ο Θεός με έφερε κοντά στον Ιησού Χριστό και εγώ ήμουν πρόθυμος να Τον ακολουθήσω για το υπόλοιπο της ζωής μου.

Αυτό που δεν ήξερα ήταν ότι αυτούς τους 2 μήνες του ελέγχου μου, η γυναίκα μου και ο ποιμένας μου προσευχόντουσαν κάθε μέρα για τη σωτηρία μου –και αυτό που μου συνέβαινε ήταν η απάντηση του Θεού στις προσευχές τους. Τώρα ξέρω ότι ήμουν προϊόν προσευχής πίστεως και αν σας έχει συμβεί κι σε σας, ξέρετε τι εννοώ! Τώρα είμαι ποιμένας σε μια εκκλησία και βιώνω συνεχώς τη χάρη του Θεού»

Όταν προσευχόμαστε στο Θεό να σώσει κάποιον, πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να δούμε τον Θεό να κάνει τα πάντα για να φέρει αυτόν τον άνθρωπο κοντά Του. Ο Wesley Deuvel λέει: «Πολλές προσευχές απαιτούν τη θέληση συγκεκριμένων ανθρώπων να υποταχθεί στο σχέδιο του Θεού. Ο Θεός δεν ανακατεύει τους

ανθρώπους σαν σε σκακιέρα. Πείθει με πολλές **επιρροές και πιέσεις** που βάζει πάνω στους ανθρώπους.» (Deuwei 262). Η πίεση όμως μπορεί να γίνει πολύ έντονη! Αυτή ήταν η υπόθεση του Tony Fontenot: «Γεννήθηκα σε Χριστιανική οικογένεια με πολλούς ανθρώπους που προσεύχονταν, δηλαδή τη μητέρα μου, τους παππούδες μου, θείες και θείους. Παρόλο που προσεύχονταν χρόνια για μένα, εγώ συνέχιζα να κάνω αυτό που ήθελα. Αλλά όταν ο Θεός προσπαθεί να δουλέψει πάνω μας και εμείς συνεχίζουμε να κάνουμε το δικό μας, επιτρέπει να γίνουν πράγματα στη ζωή μας που μπορεί να είναι συνταρακτικά. Και σας διαβεβαιώνω, ότι τελικά **αποσπά την προσοχή μας!!**

Ο Θεός απέσπασε την προσοχή μου στις 22 Μαΐου του 1982. Μόλις είχα τελειώσει να ψεκάζω ένα χωράφι με σόγια και πετούσα πίσω στη βάση μας όταν το αεροπλάνο μου έπεσε πάνω σε μια απόμακρη περιοχή με δέντρα και πήρε φωτιά. Καιγόμουν!! Ενώ κυλιόμουν στο έδαφος για να σβήσω τις φλόγες, σηκώθηκα και είδα ότι το πουκάμισό μου ήταν εντελώς καμμένο και το δέρμα στα χέρια μου κρεμόταν και έμοιαζε με ιστό αράχνης. Είχε τυφλωθεί το δεξί μου μάτι και έβγαιναν υγρά απ' το σώμα μου – ήξερα ότι ήμουν σε άσχημη κατάσταση.

Άρχισα να φωνάζω για βοήθεια αλλά δεν υπήρχε κανείς να μ' ακούσει. Έτρεξα μέχρι που δε μπορούσα πλέον να συνεχίσω. Ακουμπισμένος σε ένα δέντρο άρχισα να προσεύχομαι. Ζήτησα απ' το Θεό να με βρει κάποιος και να μη μ' αφήσει να πεθάνω. Ξαφνικά άρχισε να αλλάζει η κατάσταση. Ένωσα σαν Κάποιος να με άρπαξε και με σήκωσε και απέκτησα δύναμη. Με αυτή τη νέα δύναμη άρχισα να ξανατρέχω ώσπου εντόπισα ένα φορτηγό. Το πλησίασα, φωνάζοντας βοήθεια. Ένας άντρας που δούλευε κοντά στο φορτηγό όταν είδε την κατάστασή μου, με πήγε κατευθείαν στο νοσοκομείο. Μετά με μετέφεραν σε ένα ειδικό νοσοκομείο για περιπτώσεις σαν τη δική μου, το John Sealy Center για εγκαύματα στο Galveston, Texas και πέρασα τους επόμενους 2 μήνες στην εντατική μονάδα.

Μέσα από αυτή την τρομακτική εμπειρία, ο Θεός απέσπασε επιτέλους την προσοχή μου. Το Νοέμβριο του 1982, ο αδερφός Lee Thomas κήρυττε στην εκκλησία Indian Village Baptist. Μοιράστηκε το Ευαγγέλιο μαζί μου και εγώ εμπιστεύτηκα τον Ιησού να με σώσει. Μου είπε: «Tony, αυτή η συντριβή του αεροπλάνου ίσως ήταν το πιο σημαντικό πράγμα που έγινε στη ζωή σου, γιατί σ' έφερε στο Θεό.» Συμφώνησα!!

Ο Oswald Chambers λέει: «Όταν προσευχόμαστε για τους άλλους, το πνεύμα του Θεού δουλεύει υποσυνείδητα μέσα τους, κάτι που εμείς δεν καταλαβαίνουμε αλλά και αυτός για τον οποίο προσευχόμαστε δεν το καταλαβαίνει. Όμως με το πέρασμα του χρόνου η ζωή του ανθρώπου για τον οποίο προσευχόμαστε αρχίζει να δείχνει σημάδια ανησυχίας και φόβου... Είναι το είδος της μεσιτείας που κάνει τη μεγαλύτερη καταστροφή στο βασίλειο του Σατανά. Είναι τόσο αδύναμα τα σημάδια **στα αρχικά στάδια**, που αν το λογικό μας δεν προσδεθεί στο φως του Αγίου Πνεύματος, δε θα τον υπακούσουμε ποτέ.» (Chambers 102-03). Αυτή ήταν η κατάσταση του Jacob Williams. Παρόλο που ήταν κάτω από τον έλεγχο του Αγίου Πνεύματος για πολύ καιρό, σώθηκε μόνο όταν προσευχήθηκαν επίμονα η οικογένειά του και οι φίλοι του. Να η ιστορία του: «Ήμουν έφηβος όταν πηγαίναμε στην εκκλησία Westwood Baptist. Σύντομα άρχισα να ελέγχομαι από το Πνεύμα του Θεού, αλλά αντιστεκόμουν σ' αυτό το συναίσθημα κάθε φορά που πήγαινα στην εκκλησία. Μετά από λίγο καιρό το συναίσθημα αυητό ελαττώθηκε και δεν είχα διάθεση πιά να πάω στην εκκλησία. Η μητέρα μου με πίεζε πολύ να πάω στην εκκλησία για αυτό έμενα μακριά απ' το σπίτι όσο μπορούσα. Ήμουν επίσης μπλεγμένος σε μια άσχημη σχέση με μια κοπέλα, και αυτό χειροτέρευε τα πράγματα.

Τότε ήταν που η οικογένειά μου άρχισε να έχει ένα βάρος για μένα. Ήταν Χριστούγεννα όταν άρχισαν να προσεύχονται σοβαρά για τη σωτηρία μου. Ερχόμουν αργά στο σπίτι για να αποφύγω την οικογένειά μου, και μερικές φορές ο πατέρας μου έμενε ξύπνιος για να μου μιλήσει για την πνευματική μου κατάσταση. Του έλεγα συνέχεια ότι είχα σωθεί στα 13 μου αλλά και οι δύο ξέραμε ότι αυτό δεν ήταν αλήθεια.

Κατά τη διάρκεια εκείνης της περιόδου ήμουν κάτω από σοβαρό έλεγχο απ το Άγιο Πνεύμα. Η προοπτική του να σωθώ ήταν συνέχεια στο μυαλό μου, αλλά αντιστεκόμουν. Τελικά, προς τα τέλη Φεβρουαρίου, δε μπορούσα να κρατηθώ άλλο-ζήτησα απ` το Θεό να με σώσει. Μετά έμαθα ότι πολύ άνθρωποι προσευχόντουσαν για μένα εκείνη την περίοδο. Όχι μόνο η οικογένειά μου, αλλά και άνθρωποι απ` την εκκλησία μου. Ακόμα και ο μικρότερός μου αδερφός, Josh, είχε πει στον νεανικό όμιλο της εκκλησίας να προσευχηθεί για μένα. Είμαι τόσο ευγνώμων που ο Θεός απάντησε στις προσευχές τους!»

Η Rachele Barrentine βρισκόταν σε απελπιστική κατάσταση όταν μου ζήτησε να προσευχηθώ για τη σωτηρία του άντρα της. Το γεγονός ότι έπινε, έπαιζε και έμενε έξω και ξενοχτούσε την είχε κουράσει εντελώς. Ήταν σαν όλες οι προσευχές της να ήταν άχρηστες. Παρόλα αυτά ο διάβολος θέλει να αισθανόμαστε έτσι για να σταματήσουμε να προσευχόμαστε. Ένας απ` τους πιο ενδιαφέροντες τρόπους με τους οποίους δουλεύει ο Θεός, είναι ο **ξαφνικός αδυσώπητος έλεγχος** του ατόμου εκεί όπου δεν υπάρχει καθόλου ένδειξη επιρροής του Θεού πάνω στον άνθρωπο. Έτσι έγινε με τον Jimbo Barrentine. Λέει: «Παρόλο που μεγάλωσα στην εκκλησία Westwood Baptist, ήμουν πεπεισμένος ότι ο Θεός δεν είχε θέση στη ζωή μου. Οι μπελάδες ήταν λες και με κυνηγούσαν. Μετά το γάμο μου και την γέννηση του γιου μου, ήμουν πάλι στην εκκλησία, αλλά είχα προβλήματα. Ήμουν τόσο απορροφημένος που το διαζύγιο ήταν αναπόφευκτο και μετά που έχασα την οικογένειά μου, η ζωή μου στη γη ήταν κόλαση.

Νόμιζα ότι η ζωή θα καλυτέρευε αν παντρευόμουν τη Rachele, αλλά έκανα λάθος. Δεν ήταν καθόλου καλή. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, αυτή σώθηκε! Μετά οι κακές μου συνήθειες επιδεινώθηκαν γιατί ξενοχτούσα πίνοντας και παίζοντας χαρτί για να μην είμαι στην παρουσία της.

Ήμουν έξω πίνοντας και παίζοντας την Τρίτη 13 Μαρτίου του 2001. Όταν πήγα σπίτι την Τετάρτη το πρωί, ήξερα ότι χρειαζόμουν το Θεό στη ζωή μου. Δε μπορούσα να ζω άλλο έτσι. Πήγα στην εκκλησία για να μιλήσω με τον αδερφό Lee για τη σωτηρία μου, αλλά έλειπε απ` την πόλη. Έτσι πήγα στο σπίτι του θείου Bob, ξέροντας ότι μπορεί να με βοηθήσει γιατί είναι ποιμένας και ήξερα ότι αυτός και η θεία Faye προσευχόντουσαν για μένα για χρόνια.

Ακόμα και η θεία Faye (αδερφή της μητέρας μου) μου είπε, ότι αν ήμουν άντρας της, θα με άφηνε εδώ και πολύ καιρό. Είμαι τόσο ευγνώμων που η Rachele δε με άφησε, γιατί εκείνο το πρωινό της Τετάρτης εμπιστεύτηκα το Θεό να με σώσει και έχει αλλάξει τη ζωή μου»

Τα δάκρυα έχουν αποκαλεστεί και «**υγρές προσευχές**». Ίσως είναι και οι πιο δυνατές απ` όλες τις προσευχές! Ανακάλυψα πόσο δυνατές είναι όταν έκανα μια κηδεία στο Moss Bluff, Louisiana, για μια κυρία που ήμουν ποιμένας της πολλά χρόνια πριν στο Orange, Texas. Σ` εκείνη την κηδεία, ένας άντρας ήρθε, έτεινε το χέρι του για χειραψία λέγοντας: «Δεν με ξέρετε, έτσι δεν είναι?». Απάντησα: «Όχι κύριε. Δε νομίζω να σας ξέρω.» Αυτός είπε: «Ζω στη Buna, Texas και διάβασα στην εφημερίδα ότι κάποιος Lee Thomas θα τελούσε την κηδεία. Ήρθα να δω αν είστε ο Lee Thomas που θυμάμαι.» Μου είπε την ιστορία του: «Το όνομά μου είναι James Lynch. Μεγάλωσα σε Χριστιανική οικογένεια αλλά όταν έμενα στο Orange, Texas

ήμουν χρόνια αλκοολικός, που μόλις και μετά βίας κρατούσα μια δουλειά. Μια μέρα, όπως καθόμουν στο σαλόνι υποφέροντας απ' το πολύ ποτό και καθώς ήμουν μπερδεμένος από τη ζωή μου, εσύ χτύπησες την πόρτα μου.

Σε προσκάλεσα να μπεις μέσα και μόλις μπήκες, δάκρυα άρχισαν να τρέχουν απ' τα μάτια σου. Μου είπες ότι ο Θεός μ' αγαπάει και θέλει να με σώσει, αλλά το αλκοόλ είχε τόση επιρροή πάνω μου, που δεν δεχόμουν την προσφορά του Θεού για τη σωτηρία μου.

Γονάτισες δίπλα στην καρέκλα μου και με δάκρυα στα μάτια, με παρακάλεσες να εμπιστευτώ τον Ιησού να με σώσει. Άγγιξες την καρδιά μου και ήθελα να σωθώ αλλά δε μπορούσα- το αλκοόλ με έλεγχε.

Για 3 χρόνια αυτά τα δάκρυα με κυνηγούσαν. Δεν πέρασε μια μέρα χωρίς να σε σκεφτώ γονατιστό να με ικετεύεις με δάκρυα στα μάτια να μετανοήσω και να εμπιστευτώ το Χριστό. Μετά από τρία χρόνια αντίστασης στο Θεό, μετανόησα και ο Θεός μ' έσωσε και μου ζήτησε να κηρύξω. Κηρύττω το λόγο του εδώ και αρκετά χρόνια. Πιστεύω ότι αν δεν ερχόσουν εκείνη τη μέρα στο σπίτι μου, θα ήμουν χαμένος χωρίς το Θεό και ήδη νεκρός στην κόλαση.»

Πήρε πάνω από 60 χρόνια καθημερινής προσευχής για να φέρει ο George Muller το φίλο του στο Χριστό. Πήρε 3 χρόνια γεμάτα με δάκρυα για να έρθει ο James Lynch στο Χριστό. Ο Jabez Carey ήρθε στο Χριστό την ώρα που 2000 άνθρωποι προσευχόντουσαν γι αυτόν, αποδεικνύοντας ότι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος προσευχής για τους μη σωσμένους είναι μέσα από ενότητα στην προσευχή.

Αυτό ήταν το κλειδί για τη σωτηρία του Mike Dole. Να η ιστορία του: «Μεγάλωσα στην εκκλησία New Hope Baptist, αλλά ποτέ δεν εμπιστευτήκα το Θεό να με σώσει. Σαν έφηβος έβλεπα τους φίλους μου απ' το σχολείο να γίνονται μέλη της εκκλησίας, αλλά εγώ δεν έγινα. Είδα τον αδερφό μου και την αδερφή μου να γίνονται μέλη της εκκλησίας, αλλά εγώ δεν έγινα. Πίστευα στη θεωρία της αιώνιας ζωής και ήξερα ότι το να εμπιστευτώ στο Χριστό ήταν το πιο σωστό, αλλά απλά δεν το έκανα.

Παρόλο που η μητέρα μου προσευχόταν συνεχώς για μένα, δεν γινόταν τίποτα ως' ότου μια μέρα ο ποιμένας ζήτησε απ' την εκκλησία να γράψουν σε ένα χαρτί το όνομα από κάποιον που θέλουν να προσευχηθούν για να σωθεί. Μετά μου είπε ότι μάζεψε 18 χαρτάκια πάνω στα οποία ήταν γραμμένο το δικό μου όνομα. Λίγο μετά που άρχισαν να προσεύχονται για μένα, άρχισα να νιώθω άδειος και το συναίσθημά αυτό ελαττώθηκε όταν άρχισα να διαβάζω την Αγία Γραφή και ζήτησα απ' το Θεό να μου δείξει τι να κάνω.

Πήγαινα ήδη στην εκκλησία την Κυριακή το πρωί, 1^η Μαρτίου του 1998, δύο εβδομάδες μετά που αυτοί οι δεκαοκτώ άνθρωποι άρχισαν να προσεύχονται για μένα, ο Θεός μου είπε να κάνω το πρώτο βήμα και Αυτός θα έκανε τα υπόλοιπα. Αυτή ήταν η αρχή της ζωής μου με το Θεό. Παρόλο που χαράμισα τα πρώτα 49 χρόνια της ζωής μου φέρνοντας αντίσταση στο Θεό, τώρα ξέρω ότι το καθήκον μας σαν Χριστιανοί είναι να χρησιμοποιήσουμε όλες τις πηγές για να βοηθήσουμε να διαδοθεί ο λόγος Του. Κι αυτό σκοπεύω να κάνω με κάθε ευκαιρία που Αυτός μου δίνει!»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΜΙΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Αυτό το βιβλίο δε γράφτηκε για να κάθεται σ' ένα ράφι αλλά για να διεισδύσει στην καρδιά σας αυτή η φοβερή αλήθεια: η αιώνια κατάληξη ενός ανθρώπου είναι στα χέρια σας- κάποιος θα πεθάνει και θα πάει στην κόλαση αν δεν προσευχηθείτε! Ο Andrew Murray ισχυρίζεται ότι η ικεσία είναι απαραίτητη, είναι ίσως το πιο σημαντικό στοιχείο για τη λύτρωση των ψυχών: «Υπάρχει ένας κόσμος μη σωσμένων εκατομμυρίων, στον οποίο η μεσιτεία είναι η μόνη ελπίδα. Πόση αγάπη και δουλειά πάνε χαμένα, γιατί δεν υπάρχει ικεσία... Ψυχές, που η καθεμία αξίζει περισσότερο απ' το σύμπαν ολόκληρο, που δεν αξίζει τίποτα λιγότερο απ' το τίμημα του αίματος του Χριστού στο σταυρό και στα όρια της δύναμης που μπορεί να τις κερδίσει μέσω της μεσιτικής προσευχής.» (Murray 112)

Η προσευχή μου είναι το βιβλίο αυτό να είναι η συνεχής συντροφιά σας στο να καταλάβετε αυτές τις αλήθειες και να γίνετε ικέτες προσευχής που ο Θεός θέλει τόσο πολύ να είστε για τις μη σωσμένες ψυχές. Όσο διαβάζετε αυτό το ποίημα της Sandra Goodwin, εύχομαι η καρδιά σας να θέλει να πει «Ναι, Θεέ μου. Θα το κάνω.»

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΓΟΝΑΤΑ ΜΟΥ

Χθες βράδυ έκανα ένα ταξίδι
Σε μια χώρα πέρα απ' τους ωκεανούς.
Δεν πήγα με πλοίο ή αεροπλάνο-
Ταξίδεψα στα γόνατά μου.

Είδα τόσο πολλούς ανθρώπους εκεί
Δεμένοι με την αμαρτία τους
Και ο Ιησούς μου είπε να πάω
Γιατί υπάρχουν ψυχές να σωθούν.

Αλλά απάντησα: «Ιησού, δε μπορώ να πάω
Σε χώρες πέρα απ' τους ωκεανούς»
Είπε αμέσως: «Ναι μπορείς-
Ταξιδεύοντας στα γόνατά σου»

Είπε: «Εσύ προσευχήσου, εγώ θα απαντήσω.
Εσύ μίλησε, εγώ θα ακούσω. Εξαρτάται
Από σένα να νοιαστείς για ψυχές κοντά και μακριά.»

Κι έτσι έκανα, γονάτισα σε προσευχή
Αγνόησα μερικές ώρες ξεκούρασης
Και με τον Σωτήρα στο πλευρό μου
Ταξίδεψα στα γόνατά μου.

Όσο προσευχόμουν, είδα ψυχές να σώζονται

Και διεστραμμένους ανθρώπους να θεραπεύονται.
Είδα τη δύναμη των εργατών του Θεού ανανεωμένη
Καθώς δούλευαν στον αγρό.
Είπα: «Ναι Θεέ μου, θα εργαστώ.
Την καρδιά σου θέλω να ευχαριστήσω.
Θα ακούσω το κάλεσμά σου και θα πάω
Ταξιδεύοντας στα γόνατά μου».

(Lundstrom 207-08)

Το βάρος που έχω απ' το Θεό είναι να δω χιλιάδες ανθρώπους του Θεού να γίνονται προσευχόμενοι πολεμιστές ικεσίας για τις ψυχές. Και θα ήμουν πολύ χαρούμενος αν μου λέγατε ότι θα προσευχηθείτε μαζί μου στην πιο θαυμαστή και αποτελεσματικότερη αποστολή απ' όλες- την προσευχή για τους μη σωσμένους!!

Επίσης, αν θέλετε **πέρα πολύ** να δείτε **έναν** συγκεκριμένο άνθρωπο να σώζεται, στείλτε μου το όνομα του/της και τη σχέση τους μαζί σας, μαζί με άλλες σχετικές πληροφορίες που θα με διαφωτίσουν για την περίπτωση του ανθρώπου αυτού και θα συμφωνήσω μαζί σας στην προσευχή για την λύτρωση του/της σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού στο Ματθαίο 18:19. Αλλά, σας ζητάω να το κάνετε αυτό **μόνο αν** είστε πολύ πρόθυμοι να προσευχηθείτε σύμφωνα με τις αρχές αυτού του βιβλίου. Θα ήθελα επίσης να σας ζητήσω να με ενημερώσετε για την πορεία αυτού του ανθρώπου, όσο ο Θεός δουλεύει στη ζωή του και ειδικά όταν ο άνθρωπος σωθεί!

Lee Thomas
PO Box 1058
Westlake, LA 70669

e-mail: lthomas@pelministries.org
website: www.pelministries.org
Phone: 337-433-2663

Η Λίστα Προσευχής μου

«Όσο για μένα, μη γένοιτο να σταματήσω ποτέ να προσεύχομαι για σας και να αμαρτήσω έτσι στον Κύριο» (Α Σαμουήλ 12:23)

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____
14. _____
15. _____
16. _____
17. _____
18. _____
19. _____
20. _____
21. _____
22. _____
23. _____
24. _____
25. _____
26. _____
27. _____
28. _____
29. _____
30. _____
31. _____
32. _____
33. _____
34. _____
35. _____
36. _____
37. _____
38. _____
39. _____
40. _____

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Billheimer, Paul E. Destined to Overcome. Minneapolis: Bethany House, 1982
- Blachard, Charles. Getting Things From God. Chicago: Moody, 1934
- Carre, E.G. Praying Hyde. South Plainsfield: Bridge, n.d.
- Chadwick, Samuel. The Way To Pentecost. Fort Washington: CLC, 2001.
- Chafer, Lewis S. True Evangelism. Findley: Durham, 1919.
- Chambers, Oswald. If Ye Shall Ask. Alexandria: Lamplighter, n.d.
- Christenson, Evelyn Battling the Prince of Darkness. Wheaton: Victor, 1990
- Cymbala, Jim. Fresh Wind, Fresh Fire. Grand Rapids: Zondervan, 1997
- Deuwel, Wesley. Mighty Prevailing Prayer. Grand Rapids: Asbury, 1990
- Dunn, Ronald. Don't Just Stand There, Pray Something. Nashville: Nelson, 1992.
- Eastman, Dick. No Easy Road. Grand Rapids: Baker, 1971
- Edwards, Brian. Revival. Durham: Evangelical, 1990
- Epp, Theodore H. Praying With Authority. Lincoln: Bible Broadcast, 1965
- Finney, Charles G. Revivals of Religion. Old Tappan: Revell, n.d.
Charles G. Finney: An Autobiography. Westwood: Revell, 1876
- Gordon, A.J. The Holy Spirit in Missions. New York: Revell, 1893
- Gordon, S.D. Quiet Talks on Prayer. New York: Revell, 1903
- Huegel, F.J. Prayer's Deeper Secrets. Grand Rapids: Zondervan, 1959
- Lundstrom, Lowell. How You Can Pray With Power and Get Results. Sisseton: Lundstrom Ministries, 1981
- Matthews, R. Arthur. Born For Battle. Wheaton: Shaw, 1978
- McClure, James G.K. Intercessory Prayer. Chicago: Moody, 1902
- Murray, Andrew. The Ministry of Intercession. Old Tappan: Revell, n.d.
- Newell, Philip. Revival on God's Terms. Chicago: Moody, 1959

- Penn-Lewis, Jessie Prayer and Evangelism. Dorset: Overcomer, n.d.
- Pierson, A.T. George Muller of Bristol. Old Tappan: Revell, 1899
- Ravenhill, Leonard. Revival God's Way. Minneapolis: Bethany House, 1986
- Smith, Eddie. Intercessors. Houston: SpiriTruth, 1998
- Spurgeon, Charles. My Conversion Springdale: Whitaker, 1996
Twelve Sermons On Prayer. Grand Rapids: Baker, 1990
- Steer, Roger. George Muller: Delighted in God. Wheaton: Shaw, 1981